ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'. - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 74 | ΑΘΗΝΑΙ 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1948

ΜΑΣ ΕΜΠΝΕΕΙ Η ΑΓΑΠΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Μολονότι τὸ Νομοσχέδιον περὶ μεταρρυθμίσεως τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀπεσύρθη ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν ἐξουσιοδοτήσεως, ἐν τούτοις ἐπανερχόμεθα, διότι εἰς τὴν ἀπογευματινὴν ἐφημερίδα «ἡ Βραδυνὴ» τῆς 24ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ὁ Καθηγητὴς τῆς Παιδαγωγικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καὶ μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου κ. Σπ. Καλλιάφας εἰς τὸ ἄρθρον του «πρὸς διοργάνωσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως» ἐκθέτει τὰς ἀπόψεις του ἐπὶ τῆς ἐπιχειρηθείσης μεταρρυθμίσεως. Αἱ ἀπόψεις αὗται τοῦ κ. Καλλιάφα εἶναι ἀντίθετοι πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ κλάδου ἐπὶ τῆς ὀργανώσεως τοῦ δημοτικοῦ σχολείου.

Λόγῳ τῆς θέσεως δὲ τὴν ὁποίαν κατέχει ὁ κ. Καλλιάφας εἴς τε τὸ Πανεπιστήμιον, ὅπου μυεῖ τοὺς μέλλοντας διδασκάλους εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν ἐπιστήμην καὶ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, ὅπου ἔχει τὴν εὐχέρειαν νὰ εἰσηγεῖται ἀναλόγους μεταρρυθμίσεις καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ τὰς ἀπόψεις του, ἀντιλαμβάνεταί τις τὸν κίνδυνον, τὸν ὁποῖον διατρέχει τὸ δημοτικὸν σχολεῖον.

Τὰ ἐπιχειρήματα, τὰ ὁποῖα παρατάσσει ὁ κ. Καθηγητὴς εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον του δὲν μᾶς πείθουν, ὅτι ἡ προτεινομένη εἰς βάρος τοῦ λαϊκοῦ σχολείου μεταρρύθμισις θὰ ἀποβῇ εἰς ὄφελος τῆς ἰθυνούσης τάξεως, περὶ ἧς κυρίως ἐνδιαφέρεται καὶ τοῦ λαοῦ διὰ τὸν ὁποῖον κυρίως ἐργάζεται τὸ λαϊκὸν σχολεῖον.

«Κριτήριον τῆς ἱκανότητος, γράφει εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον ὁ κ. Καθηγητής, πρὸς φοίτησιν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως ὀφείλει νὰ εἶναι ἰσχυρὰ κλίσις εἰς τὴν θεωρητικὴν τῶν πραγμάτων ἐξέτασιν, εἰς εὕρεσιν τῶν σχέσεων, αἱ ὁποῖαι συνδέουν αὐτὰ ἀναμεταξύ των. Κατὰ τὴν κλίσιν δὲ ταύτην σαφῶς ἀρχίζουν νὰ διακρίνωνται οἱ μαθηταὶ περὶ τὸ 10ον ἔτος τῆς ἡλικίας . . . . . »

Οἱ ἐπιχειρήσαντες τὴν ἔρευναν τοῦ παιδὸς ἀποφαίνονται, ὅτι τὰ τῆς ψυχικῆς ἐξελίξεως εἶναι δυσπρόσιτα εἰς τὴν ἔρευναν, διότι τὰ ψυχικὰ φαινόμενα εἶναι πολύπλοκα. Οἱ ἄνω ἀσχολοῦνται μόνον μὲ τοὺς χαρακτῆρας τῆς ἐξελίξεως, σπουδαιότερος τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ἐπίδρασις τῶν δεξιοτήτων πρὸς ἀλλήλας, δηλ. ἡ τάσις, ἡ ὁποία παρατηρεῖται μεταξὺ τῶν λειτουργιῶν νὰ ἐπιδρᾷ ἡ μία ἐπὶ τῆς ἄλλης.

Ὄχι δὲ μόνον εἰς τί συνίσταται ἡ ψυχικὴ ἐξέλιξις τοῦ παιδὸς νὰ καθορίσουν δὲν κατώρθωσαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ πέρας αὐτῆς τοποθετοῦν εἰς διάφορα χρονικὰ ὅρια καὶ ἑπομένως καὶ τὰ στάδια εἰς τὰ ὁποῖα διαιρεῖται αὕτη.

Ἡ ἐπικρατεστέρα κατὰ στάδια διαίρεσις εἶναι τοῦ W. Stern. Παραδέχεται οὗτος τρία τοιαῦτα ἐξ ἑπτὰ ἐτῶν ἕκαστον, ἤτοι

1) 0 — Πρώτης ὀδοντοφυΐας 2) Πρώτη ὀδοντοφυΐα — ἥβης (14 ἐτῶν διὰ τὰ ἄρρενα καὶ 13 διὰ τὰ θήλεα) καὶ 3) ἐφηβικὴ ἡλικία (14 - 21).

Τὰς τρεῖς αὐτὰς περιόδους θεωρεῖ διαφερούσας πρὸς ἀλλήλας.

Ἡ πρώτη περίοδος ἔχει κύριον χαρακτηριστικὸν τὸ παίζειν. Ἡ δευτέρα περίοδος τὸ μεταξὺ παιγνίου καὶ ἐργασίας. Καὶ ἡ τρίτη ἔχει τοῦτο, ὁ παῖς ἐν ᾧ πρότερον ἦτο ἐστραμμένος πρὸς τὰ ἔξω, τώρα στρέφεται πρὸς τὰ ἔσω. Ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἡλικίας ἀρχίζει ἡ αὐτοτέλεια καὶ ἐκλέγει ὁ παῖς τὰ διαφέροντά του, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ θεωρητικόν, τὸ ὁποῖον ὑποστηρίζει ὁ κ. Καλλιάφας, ὅτι ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 10ου ἔτους. Τὸ τοιοῦτον βεβαιοῦται καὶ ἐκ τῶν πορισμάτων τοῦ Πόλμαν, ὅστις συμφωνεῖ καὶ μὲ ἄλλους ἐρευνητάς, ὅτι ἡ ἱκανότης τῶν παίδων εἰς τὸ νὰ μεταβαίνωσιν ἀπὸ τὰς ἀτομικὰς παραστάσεις εἰς τὸ ἀφῃρημένως διανοεῖσθαι, γίνεται μετὰ τὸ 14ον ἔτος.

Ὥστε ἡ θεωρία τοῦ κ. Καθηγητοῦ περὶ τοῦ ὅτι ἡ θεωρητικὴ ἐξέτασις τῶν πραγμάτων ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 10ου ἔτους δὲν εἶναι τι τὸ ἐξηκριβωμένον, ἀλλὰ μία διάφορος κατὰ στάδια διαίρεσις τῆς ψυχικῆς ἐξελίξεως τοῦ παιδός, ἥτις δυνατὸν νὰ μὴ εἶναι ἐπαρκὴς ὡς συμβαίνει μὲ τὰς τοιαύτας τοῦ Claparede, τοῦ Meumann, τοῦ Kalduin τοῦ Hartman κ. ἄ.

«Οἱ περισσότεροι οὗτοι (Σ. Δ. Β. οἱ κατεχόμενοι ἀπὸ πρακτικὰ διαφέροντα) ὀφείλουν νὰ συνεχίσουν τὴν φοίτησιν εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ μορφώνῃ τοὺς τροφίμους του *διὰ περισσοτέρων πρακτικῶν ἐργασιῶν* παρὰ τὰ σχολεῖα τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως . . . . . ».

Ἐδῶ βλέπομεν, ὅτι ὁ κ. Καθηγητὴς διὰ νὰ στηρίξῃ τὰς ἀπόψεις του, τὸ δημοτικὸν σχολεῖον δὲν τὸ θέλει παιδαγωγοῦν, ὡς μέχρι σήμερον, ἀλλὰ ἡμιεπαγγελματικόν. Ἀνατρέπει δηλαδὴ ἄρδην τὸν μέχρι σήμερον σκοπὸν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου καὶ εἰσάγει καινὰ δαιμόνια.

Οἱ ἄλλοι παιδαγωγικοί μας ἄνδρες ὁρίζοντες τὸν σκοπὸν τοῦ σχολείου οὐδαμοῦ ἀφήκαν νὰ ὑπονοηθῇ κἄν, ὅτι τὸ δημοτικὸν σχολεῖον πρέπει νὰ εἰδικεύῃ τοὺς τροφίμους του. Ἀντιθέτως μάλιστα ἀναφερόμενοι εἰς τοὺς κατὰ καιροὺς τεθέντας σκοποὺς ἐνταῦθα καὶ ἀλλαχοῦ ὑποστηρίζουν καὶ ὀρθῶς, ὅτι τὸ δημοτικὸν σχολεῖον εἶναι παιδαγωγοῦν. Καὶ αὐτὸ καὶ ἡμεῖς δεχόμεθα.

Ἐὰν ὁ κ. Καλλιάφας κατορθώσῃ νὰ μᾶς πείσῃ, ὅτι τὰ μέχρι τοῦδε πρεσβευόμενα περὶ τοῦ βασικοῦ σχολείου ἐστηρίζοντο ἐπὶ ἐσφαλμένων δεδομένων καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἀναθεωρήσωμεν τὰς ἐπ' αὐτοῦ ἀπόψεις μας δὲν θὰ διστάσωμεν νὰ διακηρύξωμεν τοῦτο, διότι σκοπὸς τῆς ὀργανώσεώς μας δὲν εἶναι αἱ ἐπαγγελματικαὶ μόνον ἐπιδιώξεις, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἀτοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως χάριν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

«Ἡ συμφοίτησις μαθητῶν, οἱ ὁποῖοι καταφανῶς ὑπερέχουν κατὰ τὴν θεωρητικὴν προδιάθεσιν μὲ μαθητάς, οἱ ὁποῖοι διακρίνονται κυρίως διὰ τῶν πρακτικῶν διαφερόντων, εἶναι ἐπιβλαβής, λέγει ὁ κ. Καθηγητής, διὰ τοὺς ἀκολούθους λόγους:

1) Ἐμποδίζει τὴν ὁμαλὴν ἀνάπτυξιν καὶ τῶν δύο, πρὸ πάντων ὅμως τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐχόντων ἰσχυροτέραν τὴν θεωρητικὴν προδιάθεσιν. . . .»

Ὡς ἔχουν σήμερον τὰ ἐκπαιδευτικὰ πράγματα τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον φοβεῖται ὁ κ. Καθηγητὴς δὲν θὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν παραμονὴν τῶν μαθητῶν εἰς τὰς ε' καὶ στ' τάξεις τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, ἀλλ' ἀπὸ τὴν φοίτησιν τούτων εἰς τὰς α' καὶ β' τάξεις τοῦ ὀκταταξίου Γυμνασίου.

Ἓν μόνον βλέμμα εἰς τὴν διδασκομένην ὕλην τῶν δύο αὐτῶν τάξεων τοῦ δημοτικοῦ καὶ γυμνασίου καταδεικνύει, ὅτι ἡ διδασκομένη ὕλη εἰς τὰς ε' καὶ στ' τάξεις εἶναι περισσότερον κατάλληλος διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ὡς ἄνω διαφερόντων τῶν τροφίμων ἢ ἡ παρεχομένη ὕλη εἰς τὰς α' καὶ β' τάξεις τοῦ ὀκταταξίου γυμνασίου. Ἐκτὸς ἐὰν ὁ κ. Καθηγητὴς πιστεύῃ, ὅτι τὸ θεωρητικὸν διαφέρον εἰς μαθητὰς ἡλικίας 10 καὶ 11 ἐτῶν θεραπεύεται καλλίτερον διὰ τῶν πολλῶν διδασκάλων, οἱ ὁποῖοι ἐναλλάσσονται εἰς τὰς τάξεις τοῦ γυμνασίου. Ἐὰν οὕτω πιστεύῃ, ἔχει δίκαιον, ἐὰν ὄχι τότε θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ ὑποστηρίξωμεν, ὅτι αἱ ὡς ἄνω ἀπόψεις του θὰ εὕρουν καλλιτέραν ἐφαρμογὴν εἰς τὰς δύο τελευταίας τάξεις τοῦ δημοτικοῦ σχολείου καὶ ὄχι τὰς πρώτας τοῦ γυμνασίου. Τοῦτο ἐξάγομεν ἐκ τῶν ἀναλυτικῶν προγραμμάτων εἰς ἕκαστον τῶν δύο σχολείων καὶ ἐφ' ὅσον τὸ 10ον ἔτος ἀποτελεῖ σταθμὸν διὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ θεωρητικοῦ διαφέροντος.

2) «Ἡ συμφοίτησις. . . . . ἀντὶ εὐγενοῦς ἀμίλλης. . . . . γεννᾷ ὑπεροψίαν . . . . ἢ ἴσως καὶ τὸ νοσηρὸν συναίσθημα τῆς μειονεξίας. . . . .».

Θεωρητικῶς δυνατὸν νὰ εἶναι ὀρθὴ ἡ παρατήρησις τοῦ κ. Καθηγητοῦ. Εἰς τὴν πρᾶξιν ὅμως συμβαίνει ἄλλως, διότι εἰς τὸ γυμνάσιον δὲν θὰ φοιτήσουν οἱ κατ' αὐτὸν ἀνεπτυγμένοι θεωρητικῶς μαθηταί, ἀλλ' οἱ ἔχοντες τὰ οἰκονομικὰ μέσα. Ἡ φοίτησις εἰς τὸ γυμνάσιον προϋποθέτει πάντοτε καὶ ἔξοδα. Ὑπῆρξεν ἐποχὴ καθ' ἣν οἱ μαθηταὶ ἀπὸ τῆς 4ης τάξεως τοῦ δημοτικοῦ ἐφοίτουν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον.

Καὶ τότε παρουσιάζετο τὸ φαινόμενον ἄλλοι νὰ εἶναι ἄριστοι, (διότι, ὡς γνωρίζει καλῶς ὁ κ. Καθηγητής, δὲν ἀρκεῖ τὸ θεωρητικὸν διαφέρον τοῦ τροφίμου διὰ νὰ γίνῃ καλὸς μαθητής, ἀλλ' εἰς τοῦτο συντελοῦν καὶ πολλαὶ ἄλλαι (διότητες, αἵτινες εἰς ἄλλους εἶναι περισσότερον ἐξελιγμέναι καὶ εἰς ἄλλους ὀλιγώτερον οὐχὶ λόγῳ καλῆς ἢ κακῆς διδασκαλίας ἢ φοιτήσεως εἰς διάφορον σχολεῖον, ἀλλ' ἐξ ἄλλων λόγων), καὶ ἄλλοι οὐδὲ κἂν καλοὶ μαθηταί. Καὶ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑποχρεοῦτο νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τὸ αὐτὸ ποσοστὸν ἀπορριπτομένων μαθητῶν μὲ τὸ σημερινόν.

Ὥστε ἡ ὑπεροψία καὶ τὸ συναίσθημα τῆς μειονεξίας γεννῶνται καὶ ὅταν ὁ τρόφιμος εἰσέλθῃ εἰς τὸ γυμνάσιον ἀπὸ τῆς 4ης τάξεως τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, διότι πάντοτε θὰ ὑπάρχῃ διάφορος ἡ ἐπίδοσις τῶν μαθητῶν. Μάλιστα πιστεύομεν ἡμεῖς ὅτι τὸ ἀντικοινωνικὸν φρόνημα ἐπιτείνεται ἔτι μᾶλλον, διότι οἱ

μαθηταί οἱ δυνάμενοι νὰ φοιτήσουν εἰς τὸ γυμνάσιον γίνονται ὑπεροπτικοί. Ἀντιθέτως δὲ οἱ μὴ δυνάμενοι συναισθάνονται μειονεξίαν καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον σπέρμα τοῦ μίσους τῶν μὲν κατὰ τῶν δέ.

3) «Τὸ δημοτικὸν σχολεῖον ..... νὰ διατηρῇ σῶαν καὶ ἀκεραίαν τὴν αὐτοτέλειάν του. Αὐτοτελὲς δὲ εἶναι τοῦτο, ἂν δὲν ἀποβλέπῃ εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῶν μαθητῶν διὰ τὴν μέσην ἐκπαίδευσιν ..... λέγει ὁ κ. Καθηγητής.

Εἴμεθα σύμφωνοι. Ὅλαι αἱ ἀποφάσεις τῶν παιδαγωγικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν συνεδρίων τοῦ κλάδου τὸ αὐτὸ ὑποστηρίζουν. Μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ δημοτικοῦ σχολείου εἶναι πάντοτε κατάλληλοι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως διὰ νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὸ γυμνάσιον. Ὁ κ. Καθηγητὴς προσπαθεῖ νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸν κλάδον τὴν κατηγορίαν ὅτι θεωρεῖ τοὺς μαθητάς του ἠλιθίους. Οὐδὲν ἀνακριβέστερον τούτου. Πάντοτε ὁ δημοδιδάσκαλος φέρεται στοργικὰ πρὸς τοὺς μαθητάς του. Ἐξαιρέσεις ἴσως ὑπάρχουν ὡς καὶ εἰς πάντα κλάδον. Ἀλλ' αἱ ἐξαιρέσεις δὲν κάμνουν τὸν κανόνα καὶ λυπούμεθα διότι ὁ κ. Καθηγητὴς παρεσύρθη καὶ ἀπέδωσε τοιαύτην μομφὴν εἰς τὸν κλάδον.

Τέλος ὁ κ. Καλλιάφας λέγει, ὅτι τὰ σχολεῖα τοῦ κατωτέρου κύκλου τῶν γυμνασίων πρέπει νὰ εἶναι πολὺ περισσότερα, ἡ δὲ φοίτησις εἰς αὐτὰ διευκολύνεται σήμερον καὶ διὰ τῶν μέσων συγκοινωνίας τὰ ὁποῖα, ὡς λέγει, εἶναι προσιτὰ καὶ εἰς μικρὰ χωρία.

Ἡμεῖς λέγομεν, ὅτι ὄχι σήμερον ὁπότε τὸ Ἑλληνικὸν δρᾶμα ἀπορροφᾷ τὸ πᾶν δὲν θὰ εὑρεθοῦν τὰ μέσα διὰ νὰ ἀνεγερθοῦν διδακτήρια καὶ νὰ κατασκευασθοῦν ἔπιπλα κ.λ.π., τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν σχολείων τοῦ κατωτέρου τμήματος, ἀλλ' οὔτε καὶ μετὰ ἕνα αἰῶνα καὶ ὑπὸ ἀρίστας συνθήκας. Ἀκόμη καὶ ἂν λειτουργήσουν ταῦτα μὲ τὴν προχειρότητα, ἡ ὁποία μᾶς διακρίνει, δὲν θὰ ἐξευρεθῇ τὸ ἀπαιτούμενον προσωπικὸν διὰ νὰ διατεθῇ εἰς ταῦτα, δεδομένου, ὅτι μὲ τὴν σημερινὴν κατάστασιν ὑπάρχει ἔλλειψις εἰς προσωπικόν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διευκόλυνσιν διὰ τῶν μέσων συγκοινωνίας δὲν λέγομεν τίποτε, διότι μόνον οἱ κατοικοῦντες εἰς Κίναν δὲν γνωρίζουν τὴν συγκοινωνιακήν μας κατάστασιν.

Περαιτέρω ὁ κ. Καθηγητὴς προσπαθεῖ νὰ μᾶς πείσῃ, ὅτι ὄχι λόγοι ἐπιστημονικοί, ἀλλ' ἄλλα μᾶς ἐμπνέουν διὰ νὰ ὑποστηρίζωμεν τὸ ἑξατάξιον δημοτικόν. Εἶναι δὲ ταῦτα τὰ ἀκόλουθα:

1) «Ἡ καταπολέμησις τῆς καθαρευούσης».

Ἡμεῖς τὴν γλῶσσαν ἐθεωρήσαμεν πάντοτε ὡς μέσον καὶ οὐχὶ ὡς σκοπὸν διὰ τὸ δημοτικὸν σχολεῖον.

Ἐὰν ὑπάρχῃ «γλωσσικὴ σύγχυσις ἡ ὁποία ἐπετείνει τὴν καὶ ἐξ ἄλλων λόγων προελθοῦσαν κοινωνικὴν ταραχήν» δὲν πταίει τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, ἀλλ' ἄλλοι. Δὲν εἶναι τοῦ παρόντος δὲ νὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο.

2) «Ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θέσεων καὶ ἰδίᾳ εἰς τὰς πόλεις».

Πληροφοροῦμεν τὸν κ. Καθηγητήν, ὅτι οὐδέποτε οἱ δημοδιδάσκαλοι προέταξαν εἰς τὰν ἐνεργείας των τὸ ἀτομικὸν συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἰδίᾳ τοῦ τῆς ὑπαίθρου, ὅστις ἐξακολουθεῖ νὰ μένῃ ἀγράμματος καὶ θὰ μένῃ, ἐφ' ὅσον τοιαῦται μεταρρυθμίσεις εἰσηγοῦνται.

Ἀλλὰ εἰσέτι τὸν πληροφοροῦμεν, ὅτι τὸ ἀτομικὸν μας συμφέρον ἐκ τῆς προτεινομένης μεταρρυθμίσεως οὐδόλως θίγεται. Διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπαιτουμένων διδασκάλων καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἐκ τοῦ δημοτικοῦ τῶν δύο τελευταίων τάξεων, ἀνέρχεται εἰς 17 χιλιάδας περίπου. Σήμερον ὑπάρχουν μόνον 13 χιλιάδες. Ἀπαιτοῦνται ἄρα ἄλλαι 4 χιλιάδες διδασκάλων, τοὺς ὁποίους δὲν ἔχομεν.

Ἀκόμη τὰ σχολεῖα τῶν πόλεων ἔχουν ἀριθμὸν μαθητῶν τοιοῦτον, ὥστε καὶ μετὰ τὴν μείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν εἰς τὰς δύο τελευταίας τάξεις νὰ μὴ ὑπάρχῃ φόβος ὑποβιβασμοῦ των.

Οἱ λόγοι οἱ παρακινοῦντες ἡμᾶς εἰς τὴν αὔξησιν καὶ ὄχι τὴν μείωσιν τῶν ἐτῶν φοιτήσεως εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον δὲν εἶναι ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους μᾶς ἀποδίδουν, ἀλλ' ἡ ἀνάγκη τῆς ἐξυψώσεως τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ καὶ ἡ μὴ ὕπαρξις ἀναλφαβήτων. Αὐτὸ καὶ μόνον ἐπιδιώκομεν καὶ θὰ ἀγωνισθῶμεν μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις μας νὰ τὸ ἐπιτύχωμεν.

Ἡ μόρφωσις τῆς ἡγέτιδος τάξεως ἀποτελεῖ καὶ ἰδικόν μας πόθον. Ἡ ἡγέτις ὅμως τάξις θὰ ἀγωνισθῶμεν νὰ προέλθῃ ἀπὸ τοὺς ἀρίστους εἰς οἱαδήποτε κοινωνικὰ στρώματα καὶ ἂν εὑρίσκωνται καὶ οὐχὶ ἀπὸ τοὺς διαθέτοντας τὴν ὕλην, χωρὶς νὰ διαθέτουν καὶ τὸ πνεῦμα.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΣΕΛΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

ΒΛΑΒΕΡΕΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ

Ἐκεῖνος ἐκεῖ ὁ μικρός, ὅταν εἶδε πῶς τὸ γκαρσὸν δὲν τοῦ ἔδωκε πάνινη ἀναπαυτικὴ καρέκλα ὅπως ἔκαμε στὰ ἄλλα πρόσωπα τῆς παρέας, ἔγινε ἔξω φρενῶν. Ἀγριοκοίταζε τὴ μάνα του, φυσοῦσε, στεκόταν ὁλόρθος σὰ στήλη ἅλατος καὶ μὲ κανένα τρόπο δὲν ἤθελε νὰ καθίση σὲ καρέκλα κοινή.

—Θέλω ἄλλη καρέκλα μουρμούριζε, δὲν κάθομαι σ' αὐτὴ κι ἔδειχνε τὸ κάθισμα τῆς μαμᾶς.

—Μὰ τὸ βρίσκεις σωστὸ νὰ σηκώσης τὴ μητέρα σου καὶ νὰ καθίσης ἐσύ; Ταιριάζει νὰ φέρνεσαι ἔτσι κοτζάμ ἀγόρι καὶ νὰ σὲ βλέπουν καὶ τόσοι κύριοι; τοῦ παρατήρησε ὁ μεγαλύτερος τῆς παρέας.

Ποῦ νὰ ἀκούσῃ ὁ πεισματάρης. Φύσηξε ξαναφύσηξε ὥσπου στὸ τέλος κατάφερε νὰ σηκώση τὴ μαμά.

—Ἂν ἦταν παιδί μου δὲν ξέρω τί θὰ τὸ ἔκανα εἶπε κάποια ἡλικιωμένη κυρία στὸ συνοδό της, ποὺ ἀπὸ τὸ διπλανὸ τραπέζι παρακολουθοῦσαν τὴ σκηνή. Ἀκοῦτ' ἐκεῖ νὰ σηκώση τὴ μητέρα του γιὰ νὰ καθήση τὸ ἀνάγωγο! Καὶ μήπως εἶναι μικρὸ νὰ μὴ καταλαβαίνῃ; Τρία παιδιὰ ποὺ μεγάλωσα δὲν τόλμησαν ποτὲ νὰ μοῦ κάμουν τέτοια ἀπρέπεια. Σεβάστηκαν πάντοτε κι ἐμένα καὶ τὸν πατέρα τους ὅπως καὶ κάθε μεγαλύτερο· Κι ἐτοῦτο δῶ τό.....καὶ ἡ κυρία πολυβόλησε τὸν ταραξία μὲ μιὰ βαριὰ λέξη.

Κάποτε ὁ συνοδὸς τῆ διέκοψε:

—Καὶ ὅμως μοῦ φαίνεται πὼς τὸ φταίξιμο δὲν εἶναι τοῦ παιδιοῦ μὰ κάποιου ἄλλου. Εἶναι τῆς μητέρας, ποὺ θερίζει τώρα ὅ,τι ἔσπειρε.

Δὲν θέλω ποτὲ νὰ παραδεχθῶ, πὼς αὐτὸ ποὺ εἴδαμε νὰ γίνεται εἶναι κάτι ποὺ ἔγινε γιὰ πρώτη φορά. Ἡ ἐκδήλωση παρόμοιας πράξης εἶναι ὅπως θέλω νὰ πιστεύω ἀποτέλεσμα συνήθειας τοῦ παιδιοῦ αὐτοῦ παλιᾶς, φυτεμένης ἀπὸ πολὺν καιρὸ μὲ γερὲς ρίζες βαθιὰ στερεωμένες στὴν ψυχή του. Ὁ μικρὸς καὶ ἄλλη φορὰ θὰ ἔκαμε τὸ ἴδιο στὴ μητέρα του κι ἐκείνη δὲν τοῦ χάλασε τὸ χατήρι, δὲν τοῦ ἀντιστάθηκε. Θεράπεψε τότε τὴν παιδικὴ ἀδυναμία χωρὶς νὰ φέρῃ ἀντ'ρρηση.

Τὸ ἴδιο ἀσφαλῶς ἐπαναλήφθηκε καὶ πάλι καὶ πάλι ὥστε ὅ,τι εἴδαμε τώρα δὲν εἶναι παρὰ ἐπανάληψη ἐκείνου ποὺ ἔγινε ἄλλοτε.

Ἂν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ποὺ πρόβαλε τὸ παιδὶ τὴν ἀξίωση νὰ ζητήση κάτι ἄπρεπο, ἀντίκριζε ἀπὸ τότε τὴ μητρικὴ ἀκαμψία, ἂν ἡ μητέρα χτυποῦσε ἀπὸ τότε τὰ ἄτοπο, νομίζετε πὼς τώρα θὰ τολμοῦσε ὁ γιός της νὰ τὴν ἐκθέση μπροστὰ σὲ τόσο κόσμο; Θὰ τολμοῦσε νὰ τὴν σηκώση καὶ νὰ καθήση αὐτός;

Ἡ κυρία ἄκουγε ἐνῶ ὁ συνοδός της συνέχισε:

—Ἡ μητέρα τούτη ἔχασε κατὰ τὴ γνώμη μου τὴ μητρική της ἐπιβολή. Δὲν ἔχει πιὰ οὔτε τὴ δύναμη οὔτε τὸ σθένος νὰ ἐπιβληθῇ. Τῆς ἔχουν φύγει τὰ ἡνία ἀπὸ τὰ χέρια! Καὶ αὐτὸ τὸ ἔπαθε ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴ ἀγάπη ποὺ τρέφει γιὰ τὸ παιδί της. Γιὰ ἰδέτε την μὲ τὴ λαχτάρα τὸ κοιτάζει καὶ πόσο προσέχει νὰ μὴν τὸ δυσαρεστήση σὲ τίποτε; Δὲν παραδέχεστε πὼς ἡ πολλὴ τῆς ἀγάπη θάμπωσε τὰ μητρικὰ μάτια καὶ τὰ ἔκανε ν' ἀλλοιωφίζουν καὶ νὰ μὴ μποροῦν νὰ βλέπουν καλά; Δὲ θέλετε νὰ δεχθῆτε πὼς πολλὲς μητέρες, θύματα μιᾶς τέτοιας ἀγάπης, παθολογικῆς, ἀφήνουν τὰ παιδιά τους νὰ παρεκτρέπωνται καὶ ν' ἀποκτοῦν συνήθειες βλαβερὲς ποὺ εὔκολα δὲν ξερριζώνονται;

Ἡ κυρία ἀναγκάστηκε νὰ συμφωνήση.

Βασ. Οἰκονομίδης

Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἀριθ. 2. Ἀθῆναι 2 Ἀπριλίου 1948

Συνάδελφοι,

Τὸ ἐκ τοῦ 5ου Πανελλαδικοῦ Συνεδρίου μας προελθὸν Γενικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἀνωτάτου Συνδικαλιστικοῦ μας ὀργανισμοῦ μᾶς ἐνεπιστεύθη τὰς ἁρμοδιότητας τῆς Ἐκτελεστικῆς του Ἐπιτροπῆς.

Συναισθανόμενοι βαθύτατα τὴν τιμήν, ἀλλὰ καὶ τὴν βαρυτάτην εὐθύνην μας, παρέχομεν τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι πᾶσαν προσπάθειαν θὰ καταβάλωμεν καὶ πάσας τὰς δυνάμεις μας θὰ διαθέσωμεν διὰ τὴν πληρεστέραν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν καὶ τὴν καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ ἀπὸ ὀκταετίας δεινῶς χειμαζομένου δημοσιοϋπαλληλικοῦ κόσμου τῆς χώρας. Κίνητρόν μας πρὸς τοῦτο δὲν θὰ εἶναι ἀτομιστικὴ ἢ ταξική τις ἀντίληψις, ἀλλὰ ἡ συνείδησις, ὅτι οὕτω—καὶ μόνον οὕτω ἐξυπηρετοῦνται καὶ προάγονται θετικῶς καὶ ὠφελίμως τὰ γενικώτερα ὑπηρεσιακά, κοινωνικά, κρατικὰ καὶ ἐθνικὰ συμφέροντα, ἀφοῦ παρὰ πάντων γίνεται ἀποδεκτόν, ὅτι τίποτε τὸ καλόν, τίποτε τὸ εὐγενές, τίποτε τὸ ὑψηλόν, δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ εἰς οἱανδήποτε χώραν ἄνευ δημοσίων ὑπαλλήλων, ἱκανῶν πνευματικῶς, ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς, νὰ ἐπιτελέσουν τὸν προορισμόν των. Ἂν σήμερον ὑπάρχουν καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι παραγνωρίζουν τὴν αὐτὴν ταύτην ἀλήθειαν, τοῦτο μᾶς ἐνισχύει. Ἔτι περισσότερον εἰς τὴν ἀπόφασίν μας νὰ ἐπιβάλωμεν τὴν ἀναγνώρισίν της, δι' ὁλοκλήρου τῆς ὁμαδικῆς μας δραστηριότητος καὶ νὰ τοὺς πείσωμεν πόσον πλανῶνται καὶ πόσον παραβλάπτουν τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦνται πάντοτε νὰ ἐξυπηρετοῦν.

Συνάδελφοι,

Οὐδεμίαν προνομοιακὴν μεταχείρησιν θὰ ἐπιδιώξωμεν καὶ δὲν θὰ ἀρνηθῶμεν ἐξ ὀνόματός σας νὰ ὑποστῶμεν ὡς τάξις ὅσας στερήσεις τὰ γενικώτερα συμφέροντα τοῦ ἔθνους ἐπιβάλουν ὡς ἀναγκαίας.

Ἐὰν ὅμως θὰ θεωρήσωμεν ὅπως πάντοτε τιμητικὴν τὴν πρωτοπορείαν μας εἰς τὰς χάριν τοῦ ἐθνικοῦ συνόλου στερήσεις δὲν θὰ παραλείψωμεν ἐν τούτοις ν' ἀρνηθῶμεν μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μας καὶ τῆς ψυχῆς σας εἰς πάντα ἁρμόδιον τὴν καθ' οἱονδήποτε τρόπον συνέχισιν τῆς ἀδίκου καὶ καταφόρου ἀνίσου μεταχειρίσεώς μας.

Ἐνισχυμένοι σήμερον ἀπὸ τὴν Πανελλαδικήν μας προέλευσιν ἀποφασισμένοι νὰ ἐμμείνωμεν πάντοτε εἰς τὴν Πανελλαδικὴν καὶ παν-δημοσιοϋπαλληλικὴν μας ἀποστολήν, σεβόμενοι καὶ ἐκτελοῦντες πιστῶς τὰς ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου καὶ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου αἱ ὁποῖαι ὑπῆρξαν καὶ θὰ εἶναι πάντοτε προϊὸν τῆς δημοκρατικῆς ἐλευθερίας τῶν συζητήσεων, βασισμένοι εἰς τὸ συνεχές καὶ ἀδιάλειπτον ἐνδιαφέρον σας διὰ τὰ ζητήματά μας, εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν πειθαρχίαν σας πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς ὀργανώσεως, εἰς τὴν συνεχῆ παρακολούθησιν τῶν πράξεών μας, εἰς τὴν εἰλικρινῆ τιμίαν ἀντικειμενικὴν κριτικὴν σας, ἔχομεν ἐλπίδας ὅτι θὰ ἐπιτύχωμεν νὰ δώσωμεν ἱκανοποίησιν εἰς τὰ ἀγωνιώδη προβλήματα τῆς τάξεώς μας.

Μὲ τὴν πεποίθησιν αὐτὴν ἀπευθύνομεν πρὸς πάντας ὑμᾶς θερμότατον συναδελφικὸν χαιρετισμόν, καὶ ἀναφωνοῦμεν:

Ζήτω ἡ Δημοσιοϋπαλληλικὴ τάξις
Ζήτω τὸ Ἔθνος

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Σπ. Καζάκος — *Ν. Παπαλεξόπουλος*

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς — Ὁ Ταμίας
Βασ. Τρίχας — *Κων. Μασούρας*

Ὁ Εἰδ. Γραμματεὺς
Παναγιώτης Φωκᾶς

Τὰ μέλη
Ζαχ. Κωτσίκης — *Γ. Βουγιουκλάκης*

ΝΑ ΠΩΣ ΑΔΙΚΕΙΤΑΙ ΚΑΤΑΦΩΡΑ Ο ΚΛΑΔΟΣ ΜΑΣ

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Σπ. Μελᾶς ἐδημοσίευσε εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἑστίαν» τὸ κάτωθι χρονογράφημα:

Σὲ καμμιὰ ἴσως περίοδο τῆς ἐθνικῆς ζωῆς μας ἡ ἀνάγκη τοῦ δασκάλου δὲν ἔγινε τόσο αἰσθητή, ὅσο σήμερα. Γιὰ νὰ συμμαζευθῇ τὸ χιλιοξηλωμένο αὐτὸ κουρέλι τῆς σημερινῆς μας ζωῆς καὶ ν' ἀρχίσῃ νὰ γίνεται κόσμος, χρειάζεται παιδαγωγός. Τὸν καιρὸ τῆς Κατοχῆς εἶχαν ἀρκετοὶ σηκώσει τὴν φωνή γιὰ τοὺς δασκάλους, γιὰ τὸν ρόλο ποὺ ἔμελλε νὰ παίξουν στὴν μεταπολεμικὴ περισυλλογή καὶ γιὰ τὴν ἐπιτακτική ἀνάγκη νὰ καλλιτερεύσουν τὴ ζωή τους. Αὐτοί, τότε, δὲν ἀκούσθηκαν. Κι' ὁ ρόλος, ποὺ ἔπαιξαν οἱ δάσκαλοι στὴν ἀπελευθέρωσι, κατὰ ἕνα σοβαρὸ ποσοστό, ἦταν νὰ βάλουν φωτιὰ ὅπου μποροῦσαν καὶ νὰ βγοῦν στὸ κλαρί. Εἴχαμε παραγνωρίσει τὴν σημασία τοῦ δασκάλου, ποὺ στὰ χέρια του βρίσκεται ἡ ἀναγέννησις τοῦ λαοῦ μας, ἡ διαμόρφωσις τοῦ πνεύματος στὰ παιδιά. Καὶ τὸ ἐπληρώσαμε ἀκριβὰ μὲ δασκάλους «καπετάνιους» καὶ μαθητὰς - ἐκτελεστάς.

Εἶναι καιρὸς νὰ θυμηθοῦμε τὰ λόγια τοῦ Πλουτάρχου: «Διδασκάλους ζητητέον τοῖς τέκνοις, οἳ καὶ τοῖς βίοις εἰσὶν ἀδιάβλητοι καὶ τοῖς τρόποις ἀνεπίληπτοι καὶ ταῖς ἐμπειρίαις ἄριστοι. Πηγὴ γὰρ καὶ ρίζα καλοκαγαθίας τὸ νομίμου τυχεῖν παιδείας». Ἀλλὰ γιατί πρέπει νὰ προσέχουμε περισσότερο στὸ ἦθος καὶ στὸ χαρακτῆρα τοῦ δασκάλου, στὴ ζωή του καὶ στοὺς τρόπους του, παρὰ στὶς γνώσεις του; Γιατί τὸ παράδειγμα διδάσκει τὸ παιδὶ πολὺ περισσότερο παρὰ ὁ λόγος. Ὁ Μᾶρκος Αὐρήλιος εὐγνωμονοῦσε τοὺς θεοὺς, ποὺ τοῦ εἶχαν δώσει καλοὺς δασκάλους. Ἡ καλωσύνη τους συνίσταται σ' αὐτό: Οἱ δάσκαλοι αὐτοὶ δὲν τοὔλεγαν νὰ βοηθήσῃ τοὺς δυστυχεῖς, ἀλλὰ τοὺς βοηθοῦσαν οἱ ἴδιοι. Δὲν τοὔλεγαν ἀγάπα τοὺς φίλους σου καὶ γίνε ἄξιος νἄχῃς τέτοιους, ἀλλ' ἐθυσίαζαν ὅ,τι κι' ἂν εἶχαν γιὰ νὰ βοηθήσουν ἕνα φίλο τους.

Γιὰ νἄχουμε τέτοιους δασκάλους πρέπει νὰ σηκώσουμε τὸ ἐπίπεδο τῆς δουλειᾶς τους, ὄχι μόνον στὰ μάτια τῆς κοινωνίας, ἀλλὰ πρὸ πάντων στὰ δικά τους τὰ μάτια. Πρέπει νὰ καλλιτερέψουμε τὴν οἰκονομική τους θέσι, πρέπει νὰ διαλέξουμε καλὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ τοὺς ἐμπνεύσουμε τὴν ἰδέα τῆς ἀποστολῆς. Χρειάζεται δύναμις χαρακτῆρος καὶ γερὸ μυαλὸ στὸν παιδαγωγό, γιὰ νὰ γίνῃ ἀληθινὸς ψυχοκαλλιεργητής, νὰ ἐπιβληθῇ στὸ παιδὶ καὶ νὰ τοῦ ξυπνήσῃ τὴ δίψα γιὰ μάθησι καὶ γιὰ κοινωνική συνεργασία. Αὐτὸς θὰ τοῦ μάθῃ τὰ χρηστὰ ἤθη, πρὶν ἀπὸ τὴν γραμματική. Εἶναι κέντρο ἀκτινοβολίας, ποὺ πρέπει νὰ ἐκπέμπῃ τὸ φῶς τῆς ἐσωτερικῆς πίστεως, γιὰ νἄχῃ ζωντανὴ ἐπίδρασι στοὺς μαθητὰς καὶ νὰ δημιουργήσῃ πραγματικὴ καινούργια ζωή.

Γιὰ νὰ βροῦμε τέτοιους δασκάλους καὶ νὰ τοὺς μορφώσουμε γιὰ τὸ ἔργο τους χρειάζεται κόπος, ἐνέργεια καὶ μέτρα θετικά. Καὶ πρέπει ἀκόμη νὰ δοθῇ ἕνας ἄλλος, ἐμπνευσμένος τόνος. Ὁ Βενιζέλος, γιὰ νὰ ὑψώσῃ τὸ ἔργον τοῦ παιδαγωγοῦ, εἶπε, μιὰ μέρα, στὴ Βουλή:

—Ἂν δὲν ἤμουν πρωθυπουργός, θὰ ἤθελα νὰ ἤμουν δάσκαλος.

Πρέπει νὰ βρεθοῦν μοτίβα καὶ συνθήματα ἀνάλογα. Καὶ νὰ δοθοῦν τὰ μέσα νὰ φανερωθῇ ἐμπράκτως τὸ δημόσιο ἐνδιαφέρον. Πρέπει ν' ἀλλάξῃ καὶ ὁ τόνος τῆς διδασκαλίας. Ὁ παιδαγωγὸς πρέπει σήμερα νὰ μιλήσῃ μὲ περισσότερην εἰλικρίνεια στὸ παιδί. Νὰ τοῦ πῇ ὅτι στὸν κόσμο ἀρέσει τὸ κακό, ὅτι οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶναι σήμερα ὅπως ἔπρεπε νὰ εἶναι. Ἀλλὰ σὺ μὴν παρασύρεσαι, σὺ εἶσαι καλλίτερος!...

Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος πρέπει νὰ καταλάβουμε, ὅτι οἱ παληὲς αὐστηρότητες δὲν πιάνουν σήμερα. Πρέπει ὁ δάσκαλος νὰ εἶναι σὲ θέσι νὰ καλλιεργῇ ἀτμόσφαιρα φιλίας εἰς τὸ παιδὶ καὶ νὰ τοῦ παρουσιάζῃ τῆς ἰδέες ἁπλᾶ καὶ παραστατικὰ καὶ νὰ ξέρῃ, ὅτι τὸ κάθε παιδὶ ἔχει τὴν ψυχολογία του καὶ πρέπει νὰ διδαχθῇ σύμφωνα μ' αὐτήν. Χρειάζεται ἀκόμη νὰ εἶναι σὲ θέσι νὰ φτιάξῃ πολίτες καὶ ὄχι δημίους, δολοφόνους καὶ δυναμιτιστάς. Καὶ γιὰ τέτοιο ἔργο, πρέπει νἄχῃ σοβαρὰ ἐφόδια-νὰ εἶναι ὁ ἴδιος ἕνας ἄψογος πολίτης, ἀφωσιωμένος στὴν ἔννοια τῆς σωστῆς πολιτείας, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης. Ἡ δουλειά, ποὺ πρέπει νὰ γίνῃ εἶναι τεραστία. Καὶ εἴμαστε δυστυχῶς, ἀκόμη στὸ ἄλφα: Ἡ θέσις τοῦ δασκάλου, τοὐλάχιστον, μένει ἡ ἴδια—ἐπάγγελμα καὶ μάλιστα περιφρονημένο!

Σπῦρος Μελᾶς

⁂

Εἰς τὸν κ. Μελᾶν ἀπέστειλε τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν ὁ κ. Β. Μοίρας Πρόεδρος τοῦ Γ. Συλλόγου Ἀθηνῶν:

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς συγχαρῶ ὁλόψυχα γιὰ τὸ προχθεσινό σας χρονογράφημα. Μὲ ἁδρὲς γραμμὲς βάζετε τὰ πράγματα στὴ θέση τους. Βάζετε τὸ δάκτυλο στὸν τύπον τῶν ἥλων. Καταμερίζετε τὶς εὐθῦνες σὲ κείνους, ποὺ τοὺς ἀνήκουν. Κατηγορηματικὰ ἀποδίδετε μέγα μέρος τῶν εὐθυνῶν γιὰ ὡρισμένες παρεκτροπές, ποὺ ἐσημειώθησαν εἰς τὸν κλάδον τῶν Δημοδιδασκάλων—οἱ ὁποῖες δὲν ἔχουν τὴν ἔκτασιν, ποὺ νομίζετε ὅπως θὰ ἀποδειχθῇ πάρα κάτω—στὴν Πολιτεία—Συμφωνῶ ἀπόλυτα εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ μὲ τὰς ἀπόψεις σας. Εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ Πολιτεία συμπεριεφέρθη ἀπέναντι τῶν δασκάλων ὄχι σὰν στοργικὴ μάνα, ἀλλὰ σὰν σκληρὴ μητρυιά—ἠγνόησε τελείως ἕνα πολύτιμον παράγοντα τοῦ καλῶς ἐννοουμένου καὶ μὲ ἐθνικὸν περιεχόμενον κοινωνικοῦ της καθεστῶτος. Μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ ἡ ἀνίερος πρόθεσις καὶ ἀπὸ σᾶς ἡ ἄδικος ὑπόνοια ὅτι μὲ ὅ,τι γράφω ἐπιδιώκω νὰ γίνω ἀπολογητὴς ἐκείνων, ποὺ ἐξέτριψαν ἀπὸ τὴν ψυχή των ὡρισμένα ἰδανικά, ἐγκατέλειψαν τὰς ἐθνικὰς ἐπάλξεις καὶ ἔγιναν σύμμαχοι τῶν προαιωνίων τῆς Πατρίδος ἐχθρῶν. Εἰς τὸ κατάντημα αὐτὸ εἶναι πλήρης ἡ εὐθύνη τῆς Πολιτείας. Εἶχε εἰς χεῖρας της ἕνα τεραστίας σημασίας καὶ ἀποδοτικότητος στοιχεῖον καὶ δὲν τὸ ἐπρόσεξε.

Τὸν περασμένο Ἰούλιο ἐπῆγα μὲ εἰδικὴν ἐντολὴν στὴν Ἤπειρο. Εἶδα τὸν ὑπέροχο Ἱεράρχη Ἰωαννίνων, μὲ τὸν ὁποῖον εἶχα μακρὰν συνομιλίαν. Σὲ μιὰ στιγμὴ μοῦ ἔθεσε ἕνα ἀδυσώπητον ἐρώτημα. Γιατί οἱ δασκάλοι, μοῦ εἶπε, ἔγιναν κομμουνισταί· τοῦ ἀπήντησα ὅτι πλεῖστοι ὅσοι παράγοντες συνήργησαν εἰς τοῦτο καὶ ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ Πολιτεία δὲν εἶναι ἀμέτοχος εὐθυνῶν. Συμφώνησε ἀπόλυτα, ὅπως συμφωνεῖτε καὶ σεῖς. Δυστυχῶς σήμερα ἡ Πολιτεία δρέπει τοὺς καρποὺς τῆς νοοτροπίας καὶ τῆς τακτικῆς της . . . . .

⁂

Καὶ τώρα ἔρχομαι σ' ἕνα ἄλλο σημεῖο τοῦ χρονογραφήματός σας εἰς τὸ σημεῖον ποὺ ὑποστηρίζετε ὅτι εἶναι σοβαρὸν τὸ ποσοστὸν τῶν δ)λων ἐκείνων, ποὺ ἢ ἐνεστερνίσθησαν ἀντεθνικὰς ἰδεολογίας ἢ ἐτράπησαν εἰς τὰ βουνά. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ διαφωνῶ ριζικὰ μαζί σας. Δὲν εἶναι σοβαρὸ τὸ ποσοστόν. Μόλις εἶναι 10 ο)ο. Ἡ μεγάλη πλειονότης τῶν διδασκάλων κρατάει γερὰ στὰ χέρια της, σὰν ἱερὰ παρακαταθήκη, τὴν παράδοσιν καὶ τὸν θρῦλον τοῦ κρυφοῦ σχολειοῦ. Γιὰ τοὺς δασκάλους αὐτοὺς τὰ σχολεῖα ἦσαν καὶ εἶναι ναοί, εἰς τοὺς ὁποίους θρησκεύεται ἡ Πατρίς· ἐστάθησαν καὶ στέκονται αὐτοὶ θεματοφύλακες τῶν ἐθνικῶν ἰδανικῶν καὶ οἱ δασκάλες ἑστιάδες τῶν ἐθνικῶν πεπρωμένων, αὐτοὶ ἐγαλούχησαν τὴν ἡρωϊκὴν γενεὰν τῶν ἀπελευθερωτικῶν ἀγώνων, αὐτοὶ ἐξέθρεψαν τοὺς ἡμιθέους τῶν Βορειοηπειρωτικῶν βουνῶν καὶ τῶν Μακεδονικῶν ὀχυρῶν, καὶ ὅμως εἶναι διάχυτος ἡ ἀντίληψις ὅτι ὅλοι σχεδόν, οἱ διδάσκαλοι εἶναι κομμουνισταί.

Προχθὲς σὲ κεντρικὸ Ναὸ τῶν Ἀθηνῶν ὁ Μητροπολίτης Κεφαλληνίας ἐστηλίτευσε τὸν κλάδον, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν αὐτῆς τῆς ἀντιλήψεως, τῆς ἐσφαλμένης καὶ ἀδίκου. Διὰ τὴν τοιαύτην κακομεταχείρισιν τοῦ κλάδου ἐκ μέρους τοῦ ὡς ἄνω ἱεράρχου, θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ διαμαρτυρηθῶ ἔντονα. Δὲν ἔχουν κανένα δικαίωμα οἱ ἱεράρχαι νὰ ἐκφράζωνται τόσον ἄδικα ἐναντίον τοῦ κλάδου μας. Διότι ἀπὸ τὴν τάξιν των ἐξεπήδησαν οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ ΕΑΜ, ὑπὸ τὰς εὐλογίας τῶν ὁποίων ἔγιναν ἀνηκούστου μορφῆς καὶ ἐκτάσεως ἐγκλήματα. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς κατὰ τὸ διάστημα τῆς κατοχῆς ἐγκατέλειψαν τὰ ποίμνιά των διὰ λόγους προσωπικῆς ἀσφαλείας καὶ κατέφυγαν στὴν Ἀθήνα καὶ παρέμειναν ἐδῶ μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως, ἐν ᾧ οἱ δασκάλοι ἔμειναν εἰς τὰς θέσεις των, παρήγοροι συμπαραστάται τοῦ σκλαβωμένου καὶ ἀγωνιζομένου λαοῦ καὶ ἀντίκρυσαν, ἀπτόητοι, τὰ ἐκτελεστικὰ ἀποσπάσματα τῶν κατακτητῶν. Ἀπὸ στοιχεῖα ἀδιάσειστα, ποὺ ἔχομεν ὑπ' ὄψιν μας, κατὰ τρόπον πανηγυρικὸν ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ ποσοστὸν τῶν κομμουνιστῶν, τῶν κομμουνιζόντων καὶ παραπλανηθέντων δασκάλων εἶνε πολὺ μικρότερον ἀπὸ τὸ ποσοστόν, ποὺ παρουσιάζουν ἄλλοι κλάδοι, μηδὲ τῆς τάξεως τῶν ἱερωμένων ἐξαιρουμένης. Ἡ δύναμις τοῦ κλάδου προπολεμικῶς ἀνήρχετο εἰς 18.000 καὶ οἱ εἰς τὰς ἄνω κατηγορίας ὑπαγόμενοι, δὲν εἶναι περισσότεροι τῶν 1.500. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ὁ κλάδος μας δὲν εἶναι ἄξιος μομφῶν, ἐπικρίσεως καὶ ὕβρεων. Εἶναι ὑπεράξιος τιμῶν, διότι εἰς τὸ φιλοτεχνηθὲν εἰς τὰ βουνὰ τῆς Β. Ἠπείρου ἔπος εἶχε ἁδρὰν τὴν συμβολήν του εἰς τὴν τελευταίαν ἐθνικὴν κρίσιν καὶ περιπέτειαν καὶ εἰς τὸ συνεχιζόμενον δρᾶμα προσφέρει κατὰ ἑκατόμβας τὰ θύματά των, εἰς τὴν κορυφὴν τῶν ὁποίων στέκεται ὁλόφωτη ἡ πάνσεπτη μορφὴ τῆς δασκάλας τοῦ Σκρᾶ, τῆς ἐθνομάρτυρος Βασιλικῆς Παπαθανασίου. Ἐθνουσιώδης ἀγωνίζεται σήμερον ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν καὶ προσφέρει κατὰ πυκνὰς φάλαγγας τὰ μέλη του ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος. Εἰς τὴν γέφυραν τοῦ Μπουραζάνη γιὰ λίγες στιγμὲς εἶχε δύο θύματα . . . Ἂν ὁ κλάδος μας, ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν κρισιμοτάτην αὐτὴν ἐθνικὴν περίοδον μὲ τόσην αὐτοθυσίαν, δὲν ἐμπνέῃ συμπάθειαν, ἂς ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς καλοθελητάς του, τοὐλάχιστον, οἶκτον, διότι αἱ καθημεριναὶ θυσίαι του τὸν ἔχουν καταστήσει αἱμόφυρτον καὶ ἀκρωτηριασμένον, ἔχει χάσει τὸ τρίτον τῆς δυνάμεώς του. Ἂς ἀφήσουν λοιπὸν τὸν κλάδον ἥσυχον καὶ ὅταν θὰ περάσῃ ἡ λαῖλαψ καὶ εὐχόμεθα νὰ περάσῃ ὅσο τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα τότε θὰ ἀντιληφθοῦν οἱ καλοθεληταί του τὸ μέγεθος τοῦ ἐγκλήματος ποὺ διαπράττουν εἰς βάρος μας.

⁂

Ὁ κ. Μελᾶς ἐδημοσίευσε μετὰ τριήμερον εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα αὐτούσιον τὸ β'. μέρος τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Μοίρα καὶ ἐπέφερε τὰς ἐπ' αὐτῆς κάτωθι κρίσεις:

Ἐθεώρησα καθῆκον μου νὰ φιλοξενήσω εἰς τὴν στήλην αὐτὴν τὴν διαφωτιστικὴν αὐτὴν ἀπάντησιν, βέβαιος ὅτι προσφέρω ὑπηρεσίαν πρὸ πάντων στὴν κοινὴ γνώμη, ποὺ ἔχει σχηματίσει γιὰ τοὺς δασκάλους ἐσφαλμένην καὶ ἄδικον ἀντίληψιν, ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ κομμουνισταὶ εἶχαν καταλάβει ὅλα τὰ ἐπίκαιρα πόστα εἰς τὴν Ἐκπαίδευσί μας. Ἀλλὰ γι' αὐτὸ δὲν φταῖνε, βέβαια, οἱ ἄλλοι δάσκαλοι· φταῖνε οἱ ὑπουργοὶ ποὺ εὐνοοῦσαν τὴν παντοκρατορία τῆς κομμουνιστικῆς κλίκας.

Σπῦρος Μελᾶς

ΚΡΙΤΙΚΗ "ΣΥΝΘΕΤΙΚΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ,,

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἀπ' ὅσα ἐκθέσαμε ἕως ἐδῶ βγάζομε τὰ ἑξῆς συμπεράσματα:

1) Γιὰ νὰ ἐπιτύχωμε στὴν ἀνάγνωση πρέπει νὰ γνωρίζουμε ὡρισμένα γραφικὰ σημεῖα—γράμματα, ἀλλὰ καὶ νὰ ἔχωμε τὴν ἱκανότητα νὰ δημιουργοῦμε στὸ μυαλό μας τὴ σχετικὴ ἰδέα, ποὺ παριστάνει κάθε λέξη. Ἡ «συνθετική» μέθοδος, διδάσκουσα πρῶτον τὰ μηδεμίαν ἰδέαν ἀντιπροσωπεύοντα αὐτοτελῆ γράμματα, ἐπιτυγχάνει τὴ *μηχανική* ἀνάγνωση, ὅπως καὶ ἡ παλαιὰ «ἀναλυτικοσυνθετική», ἡ ὁποία ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι προτιμητέα τῆς «συνθετικῆς», διότι ὑπερβάλλει αὐτὴν κατὰ τὴν ἀνάλυση».

2) Ἡ «συνθετική» μέθοδος, ἀγνοοῦσα τὸν ψυχολογικὸ νόμο «ἀπὸ τὸ ὅλο πρὸς τὸ μέρος» καὶ ἐνεργοῦσα ἀντίθετα πρὸς αὐτόν, εἶναι ἀντιψυχολογική.

3) Τὰ ἐκ τῆς μεθόδου ταύτης προκύψαντα κατὰ τὸν συγγραφέα εὐχάριστα ἀποτελέσματα πιθανὸν νὰ ὀφείλωνται στὴν ἐξαιρετικὴ δεξιοτεχνία αὐτοῦ ὄχι ὅμως στὶς ψυχολογικὲς βάσεις τῆς συνθετικῆς μεθόδου.

4) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 συμπέρασμά μας ἐνισχύεται καὶ ἀπὸ τὴν ὁμολογία τοῦ ὑποστηρικτοῦ τῆς «συνθετικῆς», ὅτι περιγράφει ἁπλῶς ἕνα ἀπ' τοὺς «δυνατοὺς τρόπους» ποὺ ἐφήρμοσε ὁ ἴδιος.

5) Μπορεῖ βέβαια κάθε διδάσκαλος νὰ ὑποδεικνύει καὶ ἐφαρμόζῃ ἰδίους τρόπους διδασκαλίας, μὲ τὴν προϋπόθεση ὅμως, ὅτι οἱ τρόποι αὐτοὶ δὲν θὰ ἐκφεύγουν ἀπὸ τὰ πλαίσια τῶν ἑκάστοτε παιδαγωγικῶν δεδομένων.

καὶ 6) Ἡ «συνθετική» μέθοδος ἀγνοεῖ τὴν πρόοδο, ποὺ ἐσημείωσε ἡ Παιδαγωγικὴ κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια.

Πρὶν τελειώσουμε ἐπιθυμοῦμε νὰ προλάβωμε μία ἐρώτηση, ποὺ πιθανὸν νὰ μᾶς ἀπευθυνθῇ ἀπὸ διάφορες πλευρές:

—Πόσοι μέχρι σήμερα ἔμαθαν γράμματα μὲ μεθόδους, ποὺ τώρα κρίνονται ὡς ἀντιψυχολογικὲς καὶ ἀντίθετες πρὸς τὰ σημερινὰ βιολογικὰ δεδομένα; Ἀπαντοῦμε: Πολλοί. Καὶ μὲ τὴ σειρά μας ἐρωτοῦμε: Πόσοι εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ δὲν μπόρεσαν νὰ προχωρήσουν πέρ' ἀπ' τὴν πρώτη τάξη τοῦ δημοτικοῦ, ἀκριβῶς γιὰ τὸ λόγο, ὅτι δὲν κατώρθωσαν νὰ μποῦν στὸ πνεῦμα τῆς πρώτης ἀναγνώσεως καὶ γραφῆς; Ἔπειτα σκοπὸς τοῦ σχολείου δὲν εἶναι μιὰ ἐπιτυχία, ***ἀλλ' ἡ μεγίστη δυνατὴ ἐπιτυχία.***

Ὁ ἀριστοτέχνης διδάσκαλος θὰ βρῇ, ὅπως τονίζεται ἀπὸ τὸν κ. Γεωργιλᾶ, πολλοὺς τρόπους νὰ μιλήσῃ στὴν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ καὶ νὰ τοῦ μεταδώσῃ τὶς γνώσεις. Μὰ δυστυχῶς δὲν εἴμεθα ὅλοι ἀριστοτέχνες καὶ γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ κάθε παρέκκλιση ἀπὸ τὶς ἑκάστοτε ἐπιστημονικὲς ἐπιταγὲς δημιουργεῖ κινδύνους ἀποτυχίας. Ἔπειτα ποιὸς εἶναι ὁ ἀριστοτέχνης; Κατὰ τὴ γνώμη μας ἀριστοτέχνης εἶναι ὁ διδάσκαλος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος γνωρίζων τὴν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ καὶ τοὺς νόμους τῆς ἀναπτύξεώς της, ἐνεργεῖ πάντοτε σύμφωνα μ' αὐτούς. Τοὺς νόμους αὐτοὺς ἐν περιλήψει τοὺς ἀναφέραμε. Τώρα ποιὸς εἶναι ὁ σύμφωνα μ' αὐτοὺς ἐνδεδειγμένος τρόπος διδ)λίας τῆς πρώτης ἀναγνώσεως καὶ γραφῆς θὰ ἐπιχειρήσωμε σ' ἄλλη μας ἐργασία νὰ παρουσιάσωμε, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐπιτρέψῃ ὁ ὄντως πολύτιμος χῶρος τοῦ ἀγαπητοῦ «Διδ. Βήματος», τῆς φιλοξενείας τοῦ ὁποίου ὁμολογοῦμε, ὅτι ἀρκετὴ κατάχρηση ἐκάμαμε.

Ὡς πρὸς τὴ γνώμη τοῦ κ. Γεωργιλᾶ, νὰ δοκιμασθῇ ἡ μέθοδός του καὶ ἀπὸ ἄλλους συναδέλφους, συμφωνοῦμε ἀπολύτως, διότι ἡ δοκιμασία ἀναδεικνύει πάντοτε τὸ τέλειον «ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ». Ἐκ παραλλήλου ὅμως ἔχομε καθῆκον νὰ δοκιμάσωμε καὶ τὰ... δεδοκιμασμένα καὶ ἀποδεδειγμένα ὡς ἐπι-

Η ΕΙΣ ΚΡΗΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΙΔ. ΟΜΟΔΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ

Την περασμένην Κυριακήν 18 Ἀπριλίου ἐπεσκέφθη τὴν πόλιν μας ὁ Πρόεδρος Διδ)κῆς Ὁμοσπονδίας κ. Ζαχ. Κωτσίκης.

Ἀπὸ τὸ Σάββατον μετέβησαν εἰς τὸ Ρέθυμνον οἱ κ.κ. Πρόεδρος τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Ἡρακλείου Γ. Παπαδάκης, ὁ Ταμίας Ἐμμανουὴλ Περάκης καὶ ὁ ἀκούραστος Ἐπιθ)τὴς τῶν Δημ. σχολείων Ἡρακλείου κ. Ἀπόστ. Στυλιανόπουλος. Ἀφοῦ παρηκολούθησαν ἐπὶ διήμερον τὸ Παιδαγωγικὸν Συνέδριον τὸ ὁποῖον εἶχε ὀργανώσει ὁ ρέκτης Ἐπιθ)τὴς Α'. Ἐκπ)κῆς Περιφερείας Ρεθύμνης κ. Παν. Κασσιμάτης, ἀπήγαγον τὸν κ. Πρόεδρον διὰ τὸ Ἡράκλειον, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ κ. Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συλλόγου Ρεθύμνης, οἱ ὁποῖοι ἤθελον νὰ τὸν κρατήσουν διὰ νὰ τὸν περιποιηθοῦν.

Τὸ βράδυ τῆς Κυριακῆς ἔφθασαν εἰς τὴν πόλιν Ἡρακλείου καὶ εἰς τὸ καφενεῖον «Ἑθνικὸν» ὅπου προσῆλθον πολλοὶ δ)λοι τῆς πόλεως καὶ τὸν ἐχαιρέτησαν. Τὴν ἑπομένην ἐγένετο συγκέντρωσις τῶν δ)λων τοῦ Νομοῦ πλὴν τοῦ διαμερίσματος τῆς Μεσσορᾶς, εἰς τὸ Κινηματοθέατρον «Ἡ λέκτρα» παρόντος καὶ τοῦ κ. Νομάρχου Ἡρακλείου κ. Ἀντ. Σκούφου καὶ ἄλλων ἐπισήμων καὶ τῶν φοιτητῶν τῆς Π. Ἀκαδημίας.

Εἰς τὴν συγκέντρωσιν παρευρίσκοντο περὶ τοὺς 350 δ)λους ὁ κ. Γ. Παπαδάκης Πρόεδρος τοῦ Διδ. Συλλόγου Ἡρακλείου, ὅστις ηὐχήθη τὸ «καλῶς ἦλθε» στὸν κ. Κωτσίκη καὶ συνεχίζων ἐτόνισε, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ κ. Προέδρου ἦταν ἀπαραίτητος καὶ στὴν Κρήτη, στὴν πατρίδα, τοῦ Διός, τοῦ Μίνωος, τοῦ Ἰδομενέως τοῦ Νεάρχου καὶ τοῦ ἀειμνήστου τέως Προέδρου τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας Ἑλλάδος Στυλ. Ἀλοΐζου. Συνεχίζων εἶπεν, ὅτι ὁ Σύλλογος ζῇ καὶ δρᾷ ἀθορύβως, παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Διοικήσεως ἡ ὁποία εἶχεν σκοπὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν τακτικὴν τῆς σιωπῆς καὶ νὰ ἐργασθῇ προσδευτικὰ γιὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ Κλάδου καὶ τοῦ Λαϊκοῦ σχολείου, μὲ συγκεντρώσεις διαλέξεις κλπ. Τοῦτο ὅμως δὲν ἔγινεν ὅσον ἔπρεπε, λόγῳ τῆς Διεθνοῦς καὶ ἐσωτερικῆς καταστάσεως. Ἐτόνισαν, ὅτι μέσα στὴν χώρα-μας εἶναι σήμερον δυστυχία, πόνοι, δάκρυα, στερήσεις, ἀτιμίες, κατατρεγμοί, καπνοὶ καὶ αἵματα. Οἱ ἐχροὶ τῆς Ἑλλάδος προσπαθοῦν νὰ ἐπιβάλουν τοὺς σκοποὺς των. Ὁ ἀγὼν εἶναι ἀδυσώπητος, ὁλοκληρωτικός, ὁ τελευταῖος, ὁ ὕστατος ἀγὼν διαβιώσεως ἢ ὁριστικῆς ἐξαφανίσεως τῆς Φυλῆς. Καὶ πρέπει νὰ πολεμήσωμεν μὲ μανίαν, μὲ πάθος, μὲ ἀγριότητα μὲ ὅλας μας τὰς ψυχικὰς καὶ σωματικὰς δυνάμεις διὰ νὰ σώσωμεν τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἐτόνισεν χαρακτηριστικῶς «ἡ διαμάχη αὐτὴ ἔγινε αἰτία νὰ ἐξανεμισθῇ μὲ φθίνουσαν καθημερινὴν πρόοδον ἡ χαρὰ τῆς ἀπελευθερώσεως γιὰ νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν της εἰς τὴν ἀγωνίαν καὶ τὴν φρίκην τῶν δραματικῶν ἡμερῶν τῆς ἐθνοκτόνου ἀνταρσίας. Μιὰ ἀγωνία καὶ μιὰ φρίκη τῶν ὁποίων τὰ συμπτώματα ἐρυτίδωσαν τὰ μέτωπα ὅλων μας».

Ἡ Ἑλλὰς εἶπεν «ἔχει τὸν ἄχαρι προορισμὸ εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν νὰ θυσιάζεται πάντοτε καὶ νὰ προσφέρεται θῦμα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ματαιότητα. Καὶ ἐχθροὶ καὶ φίλοι τῆς φέρονται πολλάκις ἀναλόγως τῶν συμφερόντων των, ἡ ὁποία κακῶς τηρεῖ ὑπερήφανον σιγήν. Ἀλλὰ ἡ Ἑλλὰς εἶναι αἰωνία καὶ θὰ ζήσῃ....»

Κατόπιν μίλησε, γιὰ τὴν συμβολὴ τῶν δ)λων εἰς τοὺς διαφόρους ἐράνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν προσφέρει περὶ τὰ 50 ἑκατ. δραχ. καὶ ἄλλα εἰδη. Ἐν συνεχείᾳ ἐκάλεσεν ὅλους τοὺς δ)λους νὰ ταχθοῦν κάτω ἀπὸ τὴν σημαίαν τῆς Δ. Ο. Ἑλλάδος. Τέλος παρουσίασε τὸν κ. Πρόεδρον, ὑπὸ τὰ παρατεταμένα χειροκροτήματα τῶν δ)λων ἐξάρας τὴν προσωπικότητα του καὶ τὸ ἔργον του, ὡς Προέδρου τῆς Δ.Ο.Ε. Μὲ τὸν ἴδιο ἐνθουσιασμὸ μίλησε ὁ κ. Ἐπιθ)τὴς τῶν Δημ. σχολείων Ἡρακλείου κ. Ἀπ. Στυλιανόπουλος.

Κατόπιν ἔλαβεν τὸν λόγον ὁ κ. Κωτσίκης συγκεκινημένος βαθύτατα. «Σᾶς φέρνω εἶπεν τὸν χαιρετισμὸν τῆς Ὁμοσπονδίας σας καθὼς καὶ τὸν χαιρετισμὸν τῶν συναδέλφων τῆς θρυλικῆς Κονίτσης, τοὺς ὁποίους ἐπεσκέφθην». Μίλησε μὲ θαυμασμὸ γιὰ τὴν Κρήτη καὶ τοὺς ἀγῶνας της, καθὼς καὶ γιὰ τοὺς Κρῆτας Δ)λους τοὺς ηὐχαρίστησεν διὰ τὴν θερμὴν ὑποδοχή. Ἐκάλεσεν ὅλους νὰ τηρήσουν ἑνὸς λεπτοῦ σιγὴν γιὰ τοὺς ἥρωας πεσόντας Δ)λους. Κατόπιν μὲ χειμαρρώδη εὐγλωττία μίλησε γιὰ τὸν Ἐθνικὸ κίνδυνο τονίσας ποῖον εἶναι τὸ καθῆκον τῶν δ)λων εἰς τὰς κρισίμους τοιαύτας στιγμὰς διὰ τὸ Ἔθνος. Κατόπιν μίλησε διὰ τοὺς ἀγῶνας τῆς Δ.Ο.Ε. καὶ εἰδικὰ γιὰ κάθε σημερινὸ ἐπίμαχο ἐκπαιδευτικὸ καὶ συνδικαλιστικὸ ζήτημα, ὅπως εἶναι ἡ διατήρησις τοῦ 6)τοξίου Δημ. σχολείου, ὁ ὑπαλληλικὸς κῶδιξ κ.λ.π. Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ κ. ἐκάλυψαν παρατεταμένα χειροκροτήματα. Ὡς κατακλεὶς συνετάχθη τὸ κατωτέρω ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης συνελθόντες σήμερον τὴν 19ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. εἰς διδ)κὴν συγκέντρωσιν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δ. Ὁμοσπονδίας 350 δ)λοι τοῦ Νομοῦ Ἡρακλείου

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ

1) Ἐκφράζουν τὸν ἀποτροπιασμὸν καὶ τὴν ἀγανάκτησίν των διὰ τὸ ἀπάνθρωπον μέτρον, τὸ παιδομάζωμα, ποὺ σοφίστηκαν οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἐγκλήματος τοῦ μίσους καὶ τοῦ σκότους εἰς βάρος τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς, χαρακτηρίζοντες τοῦτο ὡς ἔγκλημα κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, διαμαρτυρόμενοι διὰ συστηματικὸν ἀφανισμὸν τῆς Φυλῆς.

Ἐπικαλοῦνται τὴν προσοχὴν καὶ τὴν βοήθειαν παντὸς ἀνθρώπου ἢ Ἔθνους ἐλευθέρου καὶ πρὸ παντὸς τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ ἐξορκίζουν αὐτοὺς, ὅπως βοηθήσουν τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐπιζήσῃ τῆς δόξης της.

5) Ὑπόσχονται ὅτι θὰ ἀναλάβουν τὴν διατροφὴν καὶ προστασίαν συμμοριοπλήκτων παιδιῶν τοῦ Κράτους.

3) Καλοῦν τοὺς Ἕλληνας δ)λους εἰς Ἐθνικὴν Σταυροφορίαν πρὸς διάσωσιν καὶ περιθαλψὶν παντὸς διωχθέντος ἀπὸ τὴν ἑστίαν του.

4) Δηλοῦν, ὅτι προθύμως δέχονται νὰ ὑπηρετήσουν διὰ σωτηρίαν φιλτάτης Πατρίδος, θεωροῦντες ἑαυτοὺς ἐπιστρατευμένους καὶ

5) ἀντίγραφον τοῦ παρόντος ὑποβάλλουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθν. Παιδείας τὴν Δ.Ο.Ε. καὶ τὰς ἐφημερίδας.

Ὁ Πρόεδρος — Ἡ Γραμματεὺς
Γ. Παπαδάκης — *Πόπη Χαιρέτου*

Τὰ μέλη
Ε. Περάκης *Ε. Κουνενάκης* *Δ. Γιατίλης*

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνεδριάσεως πάντες οἱ δ)λοι μετέβησαν εἰς τὸν κῆπον τῶν «Γριῶν Καμαρῶν» ὅπου ἔγινε στέψις τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου ἀπὸ τὸν κ. Κωτσίκην.

Εἰς τὰς 4 μ. μ. ὁ κ. Πρόεδρος μετέβη εἰς Κνωσσὸν συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου κ. Γ. Παπαδάκη, τοῦ Ταμίου κ. Ε. Περάκη τῆς Γραμματέως τοῦ Συλλόγου Δ)δος Π. Χαιρέτου καὶ τοῦ δ)ντοῦ τοῦ Προτόπου Ἡρακλείου κ. Ἀντ. Καπετανάκη. Τὸ βράδυ παρετέθη γεῦμα ὑπὸ τοῦ Συλλόγου εἰς τὸ ἐστιατόριον «Βαγδάτη» πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Προέδρου εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν περὶ τοὺς 30 δ)λοι καθὼς καὶ ὁ Ἐπιθ)τὴς τῶν Δημ. σχολείων κ. Στυλιανόπουλος μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ Δ)ντὴς τῆς Παιδ. Ἀκαδημίας κ. Γλύκας μετὰ τῆς κυρίας του καὶ ὁ κ. Γεν. Ἐπιθ)τὴς Μέσης Κ. Παπαχαραλάμπους. Εἰς τὸ γεῦμα ἔγιναν καὶ διάφοροι προπόσεις.

Τὴν ἑπομένην 21 ἡμέραν Τρίτην, ὁ κ. Κωτσίκης συνοδευόμενος ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Δ. Συλλόγου Ἡρακλείου, μετέβη εἰς Μοῖρες ὅπου εἶχον συγκεντρωθεῖ περὶ τοὺς 60 δ)λοι τῶν τμημάτων Μεσσορᾶς. Εἰς τὴν συγκέντρωσιν αὐτὴν παρευρέθη καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀρκαδίας κ. Εὐγένιος, ὁ κ. Ὑποδ)τής, ὁ Δ)ντὴς τοῦ Ταμείου καὶ ἄλλοι.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου παρουσίασεν τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δ.Ο. Μίλησε κατόπιν καθὼς καὶ ὁ κ. Κωτσίκης σχεδὸν μὲ τὸ ἴδιο πνεῦμα τῆς συγκεντρώσεως Ἡρακλείου. Ἐντύπωσιν ἔκαμαν εἰς πάντας οἱ λόγοι τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀρκαδίας κ. Εὐγενίου.

Ἔγινεν κατόπιν ἐπίσκεψις τῶν Ἀρχαιοτήτων Γόρτυνος καὶ Φαιστοῦ καὶ φιλοξενία εἰς τὸ σπίτι τοῦ συναδέλφου κ. Πετεινεράκη εἰς τὸ Τυμπάκι.

Τὸ βράδυ ὁ κ. Πρόεδρος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἡρακλείου, Τὴν ἑπομένην ἔφυγεν διὰ τὴν Σητείαν, πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν δ)λων Σητείας.

Ἕνας Κρητικὸς δάσκαλος
ἀπὸ τὸ Ἡράκλειο

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

. . . . . .

Ὁ λόγος ὁ ὁποῖος προβάλλεται ἀπὸ ἐκείνους ποὺ δὲν βλέπουν μὲ καλὸ μάτι τὴν μεταρρύθμισιν αὐτὴν τῆς ἐκπαιδεύσεως εἶναι ὅτι τὸ Κράτος ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις ἀντὶ νὰ ἀσχολῆται μὲ «ἐκπαιδευτικὰς μεταρρυθμίσεις» αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνουν ἐφ' ὅσον ὁχὶ σχολεῖα νέα δὲν δύναται νὰ ἱδρύσῃ, πρὸ παντὸς εἰς τὴν ὑπαιθρον, ἀλλὰ οὔτε τὴν λειτουργίαν τῶν ἤδη ὑφισταμένων νὰ ἐξασφαλίσῃ, ἂς στρέψῃ δλην του τὴν προσοχὴν εἰς τὴν ἀρτιωτέραν ὅσον τὸ δυνατὸν λειτουργίαν τῶν σχολείων τῆς ὑπαίθρου τὰ περισσότερα τῶν ὁποίων παραμένουν κλειστά. Καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἀσφαλῶς δὲν ἔχουν ἄδικον οἱ ἐπικριταὶ τοῦ νομοσχεδίου. Ἡ ἐκπαιδευτικὴ ὅμως μεταρρύθμιδις δὲν προβλέπεται νὰ ἐφαρμοσθῇ τώρα, ἀλλὰ ὅταν αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέψουν, τὸ δὲ νομοσχέδιον ἔγινε διὰ νὰ τεθῇ ἡ βάσις τῆς μεταρρυθμίσεως, ἤτις θεωρεῖται τόσον ἀπαραίτητος. Ἐκεῖ ὅμως ποὺ προσκρούει μία τοιαύτη ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμισις εἶναι ἡ τύχη τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως.

Τόσον οἱ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, ὅσον καὶ οἱ προεβεβοντες ὅτι τὸ δημοτικὸν σχολεῖον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μεταβληθῇ εἰς προβαθμίδα τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀλλὰ νὰ παραμείνῃ ὡς βάσις αὐτῆς, ἀνησύχησαν ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ ἡ Στοιχειώδης ἐκπαίδευσις θὰ περιορισθῇ εἰς τὰς τέσσαρας μόνον τάξεις.

Ἡ Στοιχειώδης Ἐκπαίδευσις, τονίζουν, προσφέρει τεραστίας ὑπηρεσίας εἰς τὸν λαόν, διότι παρέχει εἰς τὸ μεγαλύτερον αὐτοῦ μέρος τὴν ἀπαραίτητον ἐκείνην μόρφωσιν ποὺ θὰ τοῦ χρησιμεύσῃ διὰ τὰς καθημερινὰς ἀπαιτήσεις τῆς ζωῆς του. Ἐάν, λέγουν, ἀφαιρεθοῦν ἀπὸ τὴν Στοιχειώδη αἱ δύο τελευταῖαι τάξεις αὐτῆς, τότε οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν θετικὴν θὰ προσφέρῃ, ἀλλὰ θὰ εἶναι εἶναι μία τρόπον τινὰ προβαθμὶς τῆς ἐκπαιδεύσεως. Καὶ σ' αὐτὸ ὅμως ἀκόμη, οὐδεὶς θὰ εἶχε ἀντίρρησι, ἂν εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὅλοι οἱ μαθηταί, ἀνεξαιρέτως ὅλοι, μετὰ τὴν τετάρτην τάξ ν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου ἀκολουθοῦσαν τὰ μαθήματα τοῦ πενταταξίου γυμνασίου. Ἀλλ' αὐτὸ ποτὲ δὲν θὰ συμβῇ. Πολλοὶ γονεῖς στέλνουν τὰ παιδιά τους εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον νὰ λάβουν μία στοιχειώδη μόρφωσι καὶ μετὰ ταῦτα τὰ στέλνουν νὰ ἀκολουθήσουν κάποιο—ἐπάγγελμα.

Τὸ αὐτὸ θὰ συμβῇ καὶ ὅταν τὸ δημοτικὸν σχολεῖον θὰ ἔχῃ τέσσαρας τάξεις. Ἀλλὰ τότε ποίαν στοιχειώδη μόρφωσιν θὰ ἔχῃ ὁ ἀπόφοιτος τῆς τετάρτης τάξεως τοῦ δημοτικοῦ σχολείου; Ἀσφαλῶς καμμίαν, διότι καὶ ἐκεῖνα τὰ ἐλάχιστα ποὺ θὰ ἔχῃ διδαχθῇ μέχρι τῆς τάξεως αὐτῆς θὰ τὰ ξεχάσῃ μετὰ παρέλευσιν ἐλαχίστου χρόνου. Συνεπῶς ἡ ἐθνικὴ ζημια ἡ ὁποία θὰ προέλθῃ ἐκ τῆς καταργήσεως τῶν δύο τελευταίων τάξεων τοῦ δημοτικοῦ σχολείου θὰ εἶναι μεγάλη.

Ἐὰν τὸ κατατεθὲν νομοσχέδιον προέβλεπε τὸν χωρισμὸ τοῦ γυμνασίου εἰς δύο ἰσόχρονα τμήματα, δηλαδὴ εἰς τριτάξιον μέσον γυμνάσιον καὶ εἰς τριτάξιον ἀνώτερον, οὐδεὶς θὰ ἀνησύχει.

Καὶ δὲν ἔχουν ἄδικον εἰς ὅσα λέγουν οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως. Ἐπ' αὐτοῦ ὅμως ὑπάρχει ἡ ρητὴ διαβεβαίωσις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Παπαδήμου, ὁ ὁποῖος, ἐπανειλημμένως ἐδήλωσεν ὅτι τὸ δημοτικὸν σχολεῖον δὲν πρόκειται νὰ θιγῇ καὶ θὰ παραμείνῃ τετρατάξιον. (Σ.Δ.Β.)

Καὶ εἰς τὸ ἐρώτημα διατί τότε τὸ γυμνάσιον χωρίζεται εἰς πεντατάξιον καὶ τριτάξιον χωρὶς νὰ προστίθεται κανένα ἔτος εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀπαντᾶ ὅτι αὐτὸ γίνεται ὑποχρεωτικῶς δεδομένου ὅτι τὸ σημερινὸν γυμνάσιον δὲν λέγεται ἑξατάξιον ἀλλὰ ὀκτατάξιον.

Ἀσφαλῶς οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ τὴν καλὴν πίστιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἀλλὰ ποῖος ἐγγυᾶται ὅτι ἄλλος Ὑπουργὸς δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ἐφαρμόσῃ οὐσιαστικώτερον τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ καὶ νὰ ἀφαιρέσῃ τὰς δύο τελευταίας τάξεις τοῦ δημοτικοῦ σχολείου προσθέτων αὐτὰς εἰς τὸ γυμνάσιον ὥστε τοῦτο νὰ εἶναι πεντατάξιον ὅπως τὸ νομοσχέδιον τὸ θέλει;

Δὲν θὰ ἦτο προτιμότερον ἐφ' ὅσον ἔγινε τὸ νομοσχέδιον νὰ μετεβάλλετο τὸ ὀκτατάξιον γυμνάσιον εἰς ἑξατάξιον καὶ ἀκολούθως, διὰ τοῦ ἰδίου βέβαια νομοσχεδίου, νὰ ἐγίνετο καὶ ὁ χωρισμὸς αὐτοῦ εἰς δύο τριτάξια, ὥστε καὶ ἡ μεταρρύθμισις τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ἡ ὁποία τόσον ἀναγκαία εἶναι, νὰ γίνῃ, καὶ τὸ δημοτικὸν σχολεῖον νὰ εἶναι, τρόπον τινά, κατωχυρωμένον, ὥστε οὐδεμία ἀνησυχία νὰ ὑπάρχῃ διὰ τὴν τύχην του;

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ συμπεράνῃ κανεὶς ἐκ τῶν συζητήσεων μεταξὺ τῶν ἁρμοδιωτέρων προσώπων περὶ τὰ ἐκπαιδευτικά, εἶναι ὅτι ἡ μεταρρύθμισις τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως εἶναι ἐπιβεβλημένη διότι οὕτω ὄχι μόνον θὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν ἀγραμματοσύνην τῶν ἀποφοίτων τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ἀλλὰ θὰ διευκολύνῃ καὶ ἐκείνους ποὺ μὴ θέλοντες νὰ τελειώσουν τὸ γυμνάσιον, θὰ ἔχουν ἕνα ἀπολυτήριον μέσης μορφώσεως τὸ ὁποῖον θὰ τοὺς εἶναι πάρα πολὺ χρήσιμον εἰς τὴν σταδιοδρομίαν των. Ἐξ ἴσου ὅμως ἀπαραίτητον εἶναι νὰ παραμείνῃ τὸ δημοτικὸν σχολεῖον ἑξατάξιον διότι τοῦτο παρέχει τὴν λαϊκὴν μόρφωσιν, τὴν ἀπαραίτητον εἰς τὸν πολὺν λαὸν ποὺ ἔχει ἀνάγκην νὰ ἀκολουθήσῃ βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας.

Χρ. Μπρουμίδης

(Ἐφημ. «Ἔμπορος»

στημονικῶς ὀρθά, ἂν θέλωμε νὰ διατηρήσωμε τὴν Παιδαγωγικὴ Ἐπιστήμη στὴν περιωπή της, νὰ τὴν προάγωμε καὶ νὰ μὴ τὴ μετατρέψωμε πάλι σὲ ἐμπειρία.

—Δὲν μποροῦμε νὰ προβλέψωμε τ' ἀποτελέσματα τῆς προσπαθείας μας αὐτῆς. Ἂν συνατέλεσεστὴ διαφώτιση τοῦ κρινομένου θέματος, τότε ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ της. Ἂν ἐδημιούργησε καὶ νέα προβλήματα, πάλιν δὲν ἔβλαψε, διότι θὰ γίνῃ ἔτσι ἀφορμὴ, ὅπως ἄλλοι, διαθέτοντες καὶ πεῖρα μεγαλύτερη καὶ μόρφωση ἀνώτερη ἀπὸ τὸν ὑποφαινόμενο, προβοῦν στὴν ὀρθὴ τοποθέτηση τοῦ ζητήματος.

Ἀνδρ. Τσιμπούλης

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΚΩΛΕΤΤΗ 34

Ἐτησία συνδρομὴ τοῦ Διδασκαλικοῦ Βήματος δραχμαὶ 15.000
Διὰ τὰς Σχολικὰς Ἐφορείας . . . . . Δραχ. 15,000
Τιμὴ τοῦ φύλλου . . . . . Δραχ. 500

⊙ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ⊙

ΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟΝ ΕΠΙΔΟΜΑ

Εἶχε καταστῇ πλέον δικαίωμα τῶν Δ. Υ. τὸ ἐπίδομα τοῦ Πάσχα. Αὐτὸ ἄλλως τε ἀπῄτει καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἴσης μεταχειρίσεως πρὸς ὅλους τοὺς δραχμοσυντηρήτους.

Ἡ Κυβέρνησις ὅμως συνηθισμένη νὰ καλύπτῃ τὰ ἐλλείμματα τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπὸ ὅσους ἔχει εἰς τὸ χέρι ταμειακῶς, ἠρνήθη ἐφέτος νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς Δ. Υ. τὸ δῶρον τοῦτο, προφασισθεῖσα, ὅτι ὁ διεξαγόμενος ἐθνικὸς ἀγὼν ἀπαιτεῖ θυσίας.

Οἱ Δ. Υ. ἀμειβόμενοι σήμερον διὰ τοῦ τρίτου περίπου τοῦ προπολεμικοῦ μισθοῦ, ἀφήνουν χάριν τοῦ ἀγῶνος τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν τῶν εἰσφορῶν τῶν ἄλλων τάξεων. Εἶναι δὲ καὶ σήμερον ἀποφασισμένοι νὰ προσφέρωσι τὸ δῶρον ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

Πρέπει ὅμως ἡ Κυβέρνησις νὰ σκεφθῇ ὅτι δὲν εἶναι μέτρον δικαιοσύνης ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων νὰ προσφέρωσι τὸ πᾶν καὶ τὸ αἷμά των χάριν τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος καὶ ἄλλοι νὰ πολλαπλασιάζωσι τὰ κεφάλαιά των ἐκμεταλλευόμενοι τὴν δυστυχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὁ ἀγὼν ἀφορᾷ ὅλους τοὺς Ἕλληνας καὶ πρέπει οἱ πάντες νὰ συνεισφέρωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπὶ ἴσοις ὅροις καὶ βάσει τοῦ Νόμου τῶν δυνατοτήτων των.

Δὲν θὰ ἀνεχθῇ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ πρῶτοι οἱ Δημόσιοι Ὑπάλληλοι μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως νὰ ὑπάρχουν Ἕλληνες προνομιοῦχοι καὶ μή.

Ἡ Κυβέρνησις ἂς λάβῃ τοῦτο ὑπ' ὄψιν της σοβαρῶς καὶ διὰ τῶν ἐνδεδειγμένων μέτρων ἂς προλάβῃ τὴν μελλοντικὴν λαϊκὴν ἐξέγερσιν, ἥτις προμηνύεται νὰ εἶναι ἐπίσης ὀδυνηρὰ διὰ τοὺς φαύλους καὶ ἐπιτηδείους, τοὺς ἀπάτριδας καὶ χρυσοθήρας.

Η ΝΟΜΙΜΟΦΡΟΣΥΝΗ

Τὸ ὅτι τὰ μετόπισθεν πρέπει νὰ ἐκκαθαρισθοῦν ἐκ τῶν ὅπως δήποτε ἐνισχυτῶν τῶν συμμοριῶν, δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἀμφιβολία. Ἐγράψαμεν ἐκ αὐτοῦ κατ' ἐπανάληψιν καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπεδείξαμεν τὴν ἀνάγκην τῆς λήψεως τοιούτου μέτρου διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους.

Ἡ Κυβέρνησις ἐψήφισεν νόμον περὶ νομιμοφροσύνης καὶ κατ' αὐτὰς ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς Δ. Υ. νὰ ὑπογράψουν τὴν εἰς ἄλλην σελίδα δημοσιευομένην δήλωσιν. Καὶ ὅταν ὑπογραφῇ ἡ δήλωσις, πιστεύει ἡ Κυβέρνησις, ὅτι τὰ πράγματα θὰ τακτοποιηθοῦν. Οἱ εἰς τὰ μετόπισθεν ἐχθροὶ τῆς Πατρίδος θὰ ἐξαφανισθοῦν διὰ μαγείας.

Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ οἱ δηλωσίαι θὰ μεταδίδουν εἰς τὸν Μάρκον πᾶσαν πληροφορίαν, θὰ συνεργάζεται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μὲ τὸν διοργανωτὴν τῆς ἐπιμελητείας τοῦ «Ἀντάρτη», θὰ συμβουλεύηται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης τοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς ὁποίους τὸ Γεν. Ἐπιτελεῖον κατηγορεῖ ὡς συνεργάτας τοῦ Μάρκου κ.λ.π.κ.λ.π.

Χρειάζεται καὶ ὀλίγη ἐντροπή.

Ἡ Κυβέρνησις, ἐὰν δὲν εἶναι εἰς θέσιν ἢ δὲν θέλῃ νὰ λάβῃ μέτρα κατὰ τῶν ὑπονομευτῶν τοῦ Κράτους, ἂς μὴ ἐξαγγέλλῃ τὴν λῆψιν τοιούτων, τὰ ὁποῖα τὴν ἐξευτελίζουν.

ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ἡ αἱματοβαφὴς καὶ δαφνοστεφὴς ἡρωϊκὴ Κρήτη ἀπολαμβάνει σήμερον τοὺς καρποὺς τοῦ χυθέντος αἵματός της, τὴν γαλήνην.

Εἰς ὁλόκληρον τὴν Νῆσον ἐκτὸς ἐλαχίστου Τμήματος τοῦ Νομοῦ Χανίων ἐπικρατεῖ ἡσυχία καὶ οἱ κάτοικοι ἐπιδίδονται εἰς τὰς ἐργασίας μὲ τὸ συναίσθημα τῆς ἀσφαλείας.

Οἱ ξενόδουλοι μητραλοῖαι ἐπεχείρησαν καὶ ἐκεῖ νὰ ἐπεκτείνουν τὸ καταστροφικόν των ἔργον, ἀλλὰ συνήντησαν τὴν σταθερὰν ἀποφασιστικὴν ἀντίστασιν τοῦ λαοῦ, ἥτις ἐξουδετέρωσε πᾶσαν ἀντεθνικὴν προσπάθειάν των.

Οἱ διδάσκαλοι τῆς Κρήτης ἐργάζονται μὲ ζῆλον διὰ τὴν μόρφωσιν τῆ Κρητικῆς νεολαίας, ἀλλὰ καὶ δὲν λησμονοῦν καὶ τὰς ὑποχρεώσεις των πρὸς τὸ μαχόμενον ἔθνος. Συνεισφέρουν ἐκ τοῦ ὑστερήματος σεβαστὰ ποσὰ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀγῶνος καὶ τὸ σπουδαιότερον προσεφέρθησαν καθεὶς τούτων νὰ ἀναλάβῃ τὴν προστασίαν ἑνὸς τοὐλάχιστον παιδιοῦ ἐκ τῶν κινδυνευόντων νὰ πέσωσιν εἰς χεῖρας τῶν συμμορειτῶν.

Οἱ συνάδελφοι οὗτοι δὲν εἶναι οἱ μόνοι, οἱ ὁποῖοι ἐζήτησαν νὰ προστατεύσουν τὴν κινδυνεύουσαν νεολαίαν, τοῦτο ὅμως δὲν μειώνει τὴν ἀξιέπαινον πρᾶξίν των καὶ τοὺς ἀνήκει δικαιωματικῶς τὸ εὖγε.

ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Πλημμελῶς λειτουργεῖ ἡ μετεκπαίδευσις.

Οἱ Πανεπιστημιακοὶ καθηγηταὶ οἱ ὁποῖοι διδάσκουν τὰ διὰ τοὺς μετεκπαιδευομένους συναδέλφους ὡρισμένα εἰδικὰ μαθήματα, εἶναι ἄξιοι τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ κλάδου, διότι προσφέρουν τὰ φῶτα τῆς ἐπιστήμης των καὶ ἐργάζονται *μετ' αὐταπαρνήσεως καὶ ἄνευ σχεδὸν ἀμοιβῆς* διὰ νὰ κρατήσουν, ἐνεργὸν ἕνα τοιαύτης σημασίας θεσμόν. Ἀλλὰ τοῦτο μέχρι πότε θὰ διαρκέσῃ; Διότι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἀμείβονται μὲ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 3.000 δι' ἑκάστην διδακτικὴν ὥραν· δηλ. δὲν λαμβάνουν πλέον τῶν λαϊκῶν μεταφορικῶν των ἐξόδων.

Πανεπιστημιακὸς καθηγητὴς ἀπασχολούμενος μὲ τρεῖς π. χ. διδακτικὰς ὥρας καθ' ἑβδομάδα καὶ ἐργαζόμενος πολλαπλασίως διὰ προπαρασκευὴν καὶ μελέτην θὰ λάβῃ ὡς ἀμοιβὴν περίπου 36.000 δρ. μηνιαίως.

Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἀραιώνουν τὰ μαθήματα τῶν μετεκπαιδευομένων, καὶ τὸ κράτος ὑφίσταται πολὺ μεγαλυτέραν ζημίαν ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἐξοικονομεῖ διὰ τῆς ἀναξιοπρεποῦς αὐτῆς ἀμοιβῆς.

Ὁ Διδασκαλικὸς κλάδος τὸ θέτει ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ διότι ἐλπίζει ὅτι δύναται νὰ δώσῃ τὴν πρέπουσαν λύσιν καὶ διότι τὸ πρᾶγμα ἐπείγει.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ὑπομιμνήσκομεν εἰς τοὺς συλλόγους τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἀποστείλουν τὰς συνδρομὰς των πρὸς τὴν Ὁμοσπονδίαν τὸ ταχύτερον.

Πολλοὶ σύλλογοι μέχρι σήμερον ἐξεπλήρωσαν τὰς ὑποχρεώσεις των ἐν τῷ συνόλῳ ἢ καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ σύλλογοι πολυπληθεῖς, οἵτινες μέχρι σήμερον καθυστεροῦν τὸ σύνολον τῆς συνδρομῆς των ἢ ἀπέστειλαν ἐλάχιστα ποσὰ ἔναντι αὐτῆς. Παρακαλοῦμεν ὅπως σπεύσουν καὶ οἱ σύλλογοι οὗτοι νὰ ἀποστείλουν τὰς συνδρομάς των πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἔργου τῆς Ὁμοσπονδίας, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ μὴ εὑρεθοῦν εἰς ἀδυναμίαν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ ἔτους νὰ ἐκπληρώσουν τὰς ὑποχρεώσεις των λόγῳ τοῦ μεγάλου ποσοῦ, ὁπότε καὶ οἱ ἴδιοι θὰ παρουσιάσουν ὀλιγωτέρους ψήφους καὶ τὴν ὁμοσπονδίαν θὰ ζημιώσουν, διότι ἠναγκάσθη νὰ κυκλοφορήσῃ ἀριθμὸν Δ. Β. μεγαλύτερον.

ΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Εἰς τὸν ἀγῶνά μας διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ ἑξαταξίου δημοτικοῦ σχολείου εἴχομεν συμπράστατας ὁλόκληρον τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν καὶ τὸν Τύπον. Ὑπῆρξεν ὅμως καὶ μία μοναδικὴ ἐξαίρεσις, ἡ Ἕνωσις λειτουργῶν μέσης ἐκπαιδεύσεως τοῦ νομοῦ Μεσσήνης.

Ἡ Ἕνωσις λοιπὸν Μεσσήνης εὑρίσκει, ὅτι τὸ δημοτικὸν σχολεῖον *ἀπέτυχε, λόγῳ ἀνεπαρκείας τοῦ προσωπικοῦ*. Καὶ ἀκόμη οἱ δημοδιδάσκαλοι, λέγει, κατέστησαν ἀνώτεροι διαβαθμιστικῶς τῶν καθηγητῶν. Τὸ τελευταῖον τοῦτο πιστεύομεν, ὅτι ὑπῆρξε καὶ ἡ ἀφορμὴ τῆς ἐν λόγῳ διαμαρτυρίας. Ἀλλὰ τί πταίει τὸ *ἄμοιρον* δημοτικὸν σχολεῖον καὶ οἱ δημοδιδάσκαλοι ἐὰν ἡ Ἕνωσις Μεσσήνης δὲν ἐκινήθη μέχρι σήμερον μετὰ τῶν ἄλλων ἑνώσεων Μέσης ἐκπαιδεύσεως διὰ νὰ ἱδρύσουν τὴν Ὁμοσπονδίαν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ἥτις θὰ ἐπροστάτευε τὰ συμφέροντά των;

Ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία Ἑλλάδος ἐθεώρησε πάντοτε τοὺς καθηγητάς, ἐπειδὴ ἀσκοῦν τὸ αὐτὸ ἔργον, ὡς συναδέλφους της πλησιεστέρους τῶν ἄλλων Δ. Υ. καὶ πάντοτε συνεταύτισε τὰς ἐνεργείας της μὲ τὰς τοιαύτας τῆς Μέσης.

Ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐπειδὴ πιστεύει, ὅτι τὸ πλεῖστον τῶν καθηγητῶν σκέπτεται ὡς ἡμεῖς δὲν θὰ ὑπεισέλθωμεν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἐὰν οἱ δημοδιδάσκαλοι ἢ οἱ καθηγηταὶ εἶναι ἀνεπαρκεῖς.

Πιστεύομεν, ὅτι ἀμφότεροι ἀσκοῦν τὸ ἔργον των τιμίως, εὐσυνειδήτως καὶ ἐπαρκῶς. Ἀλλὰ δὲ εἶναι τὰ αἴτια τῆς παρουσιαζομένης ἀγραμματοσύνης.

Οἱ καθηγηταὶ Μεσσήνης ὄχι μόνον ὑπηρεσίαν δὲν προσφέρουν εἰς τὸν κλάδον των, ἐνεργοῦντες οὕτω, ἀλλὰ καὶ ζημιοῦν τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν γένει. Τὸ ὅτι πρέπει νὰ γίνουν μεταρρυθμίσεις εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν οὐδεὶς τὸ ἀμφισβητεῖ. Αἱ τοιαῦται μεταρρυθμίσεις, ὅμως πρέπει νὰ ἀποσκοποῦν εἰς τὴν καλλιτέραν μόρφωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ὄχι τὴν ἐξυπηρέτησιν ἀτόμων.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Τὸ Σύνταγμα ὁρίζει ὅτι ἡ πολιτεία παρέχει δωρεὰν ἐκπαίδευσιν εἰς τὰ τέκνα τοῦ λαοῦ. Ἐκ τούτου τὸ Κράτος ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ διδακτήρια, ὀργάνωσιν καὶ ἐπίπλωσίν των, διδασκάλους κ.λ.π. παράγοντας σχετιζομένους μὲ τὴν μόρφωσιν τῶν μελλόντων πολιτῶν.

Παρατηρεῖται ὅμως ὅτι εἰς ἐκείνους τοὺς τόπους καὶ ἐκείνας τὰς ἐποχὰς ὅπου τὸ Κράτος δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν ὑποχρέωσίν του αὐτήν, οἱ πολῖται, οἱ γονεῖς προσφεύγουν εἰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις αἵτινες ἀναλαμβάνουν τὴν ἔναντι ἀμοιβῆς ἱκανοποίησιν ἐκείνου τοῦ δικαιώματος τοῦ λαοῦ τὸ ὁποῖον ἠτόνησεν ὡς ὑποχρέωσις τῆς πολιτείας.

Κατὰ ταῦτα ὁ δείκτης τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἰδιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως, σημαίνει διὰ τῆς ἀνόδου του πόσον καταπίπτει ἡ δημοσία ἐκπαίδευσις.

Τὰ τελευταῖα μέτρα τοῦ Ὑπουργείου περὶ συστάσεως εἰδικῆς ὑπηρεσίας καὶ Ἐποπτείας Ἰδιωτικῶν σχολείων παριλαμβάνονται εἰς τὰ κεκμημένα δικαιώματα τῆς Πολιτείας νὰ ἐλέγχῃ καὶ νὰ παρακολουθῇ τὴν ὑπὸ τρίτων διαπαιδαγώγησιν τῆς μαθητιώσης νεολαίας.

Ἀλλὰ τὸ δύσκολον σημεῖον τοῦ προβλήματος δὲν εἶναι αὐτό. Τὸ πρόβλημα θὰ ἐπιλυθῇ μόνον του ἂν ἡ Πολιτεία ὀργανώσῃ καὶ συγχρονίσῃ τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν. Ἐπ' αὐτοῦ κυρίως ἀναμένομεν τὴν δραστηριότητα τῶν ἁρμοδίων.

Καὶ δυστυχῶς δὲν τὴν βλέπομεν.

ΜΙΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ. τῆς 22ας τρ. ἀνεκινήθη τὴν τελευταίαν στιγμὴν ζήτημα ἐκλογῆς δύο ἀντιπροσώπων τῶν Δ. Υ. ὀργανώσεων διὰ τὸ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου Προνοίας. Οἱ παρόντες ἐκπρόσωποι τῆς Ὁμοσπονδίας εὑρέθησαν ἀνέτοιμοι καὶ ἐζήτησαν ἀναβολὴν τοῦ θέματος δι' ἄλλην συνεδρίασιν, ἥτις καὶ ἐγένετο δεκτή. Ἡ δευτέρα συνεδρία ὡρίσθη μετὰ σπουδῆς διὰ τὴν 24ην τρχ. Κατὰ ταύτην παρίσταντο τρεῖς μόνον ἐκπρόσωποι τῆς Ὁμοσμονδίας, τὸ δὲ καὶ σπουδαιότερον ὁ Πρόεδρος αὐτῆς ἀπουσίαζεν εἰς Κρήτην.

Οἱ παριστάμενοι συνάδελφοι ἔθεσαν ὑπ' ὄψει τοῦ Συμβουλίου ἀξίωσιν τοῦ διδασκαλικοῦ κλάδου ὅπως ὁ πρῶτος τῶν ἐκλεγησομένων εἶναι ἐκ τῶν δημ)λων διότι. . . καὶ διότι. . . καὶ διὰ πολλοὺς λόγους.

Γενομένης ψηφοφορίας ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Ζαχαρίας Κωτσίκης καὶ Ἀνάστασάτος (τῆς Ὁμοσπονδίας Οἰκονομικῶν Περιφερειακῶν).

Διὰ πρώτην φορὰν ἐξελέγη δημ)λος μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἑνὸς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων Ἀσφαλιστικῶν μας Ταμείων. Καὶ τὸ τοιοῦτον τὸ θεωροῦμεν ὡς ἐπιτυχίαν καὶ ἀναγνώρισιν τῆς συμβολῆς τοῦ διδασκαλικοῦ σώματος εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν δημοσιοϋπαλληλικῶν ὑποθέσεων.

Ὁ κ. Ζαχ. Κωτσίκης ἀπὼν καὶ διατελῶν ἐν ἀγνοίᾳ ἐξελέγη εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπίκαιρον θέσιν. Ἀπετέλεσε ἡ ἐκλογὴ πράγματι ἐπιτυχίαν μας.

Η ΚΡΗΤΗ ΑΝΑΜΕΝΕΙ

Εἰς τὴν ἡσυχον Κρήτην πολλὰ σχολεῖα μένουν κλειστὰ ἢ λειτουργοῦν ἀτελῶς ἐλλείψει ἐπαρκοῦς προσωπικοῦ.

Ἡ προσπάθεια τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ὅπως τὰ κενὰ πληρωθοῦν διὰ κοινοτικῶν διδασκάλων δὲν ἐπιτυγχάνει, διότι αἱ πλεῖσται κοινότητες ἀδυνατοῦν νὰ μισθοδοτήσωσι προσώρινοὺς διδασκάλους.

Ὑπάρχει ὅμως ἄλλος τρόπος διὰ τοῦ ὁποίου εἶναι δυνατὴ ἡ κανονικὴ λειτουργία τῶν σχολείων τῆς Κρήτης.

Πολλοὶ διδάσκαλοι τῆς χειμαζομένης Ἑλλάδος εὑρίσκονται συγκεντρωμένοι εἰς διαφόρους πόλεις καὶ ὑποφέρουν τὰ πάνδεινα ἀπὸ ἀπόψεως διαμονῆς καὶ διατροφῆς.

Αἱ ἀρχαὶ τῆς Κρήτης μὲ τὰς ὁποίας συνεζητήθη τὸ ζήτημα διεβεβαίωσαν, ὅτι οἱ κάτοικοι εἶναι πρόθυμοι ὄχι μόνον δωρεὰν κατοικίαν νὰ προφέρωσιν εἰς τοὺς διδασκάλους οἱ ὁποῖοι θὰ ἐτοποθετοῦντο εἰς τὰ χωρία των, ἀλλὰ καὶ τὴν διατροφὴν αὐτῶν.

Εἶναι μία κατάστασις ἀνάγκης καὶ ἡ προσφορὰ αὕτη τῶν κατοίκων τῆς Κρήτης δὲν δύναται νὰ παρεξηγηθῇ.

Διὰ τοὺς ὑποφέροντας διδασκάλους δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἐξέλθουν τῆς δυστυχίας των.

Τὸ Σον Ὑπουργεῖον εἶμεθα βέβαιοι, ὅτι ὄχι μόνον δὲν θὰ ἔχῃ ἐπ' αὐτοῦ ἀντίρρησιν, ἀλλὰ καὶ θὰ διευκολύνῃ τὴν προσωρινὴν μετάβασιν τῶν ἐπιθυμούντων, χορηγοῦν ἀκόμη καὶ τὰ ἔξοδα μεταβάσεώς των. Συμβουλεύομεν νὰ μελετήσουν προσεκτικῶς τὴν πρότασιν ταύτην οἱ συνάδελφοι.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟ ΜΑΣ

Τὸ παιδί!

"Ενα πλάσμα μικρό, ἀδύνατο, κάπως παραμελημένο καὶ ἀφημένο στὴν ἄκρη, χωρὶς νὰ δίδεται σ' αὐτὸ ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους ἡ προσοχή, ποὺ τοῦ ἀνήκει καὶ σὲ ὅσο βαθμὸ πρέπει. Τὸ πλάσμα αὐτὸ δὲν ὁδηγήθηκε μὲ σύστημα καὶ μὲ μέθοδο στὴν σύμφωνα μὲ τὶς ἀπαιτήσεις φυσική, ἠθική καὶ πνευματική ἀγωγή του. Αὐτὸ τὸ πλάσμα, τὸ παιδί, ὕστερα ἀπὸ τὴν πολεμική θύελλα καὶ τὴ σημερινὴ μεταπολεμική ἀναταραχὴ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑποφέρῃ. Καὶ ὑποφέρει δεινά. Δὲν δείχθηκε ἡ ἀγάπη, ἡ συμπάθεια καὶ ἡ συμπόνια σ' αὐτό, ὅσον ἔπρεπε ἀπὸ τοὺς γύρω του. Τί καταλαβαίνει ὁ μικρός,—ἀκοῦτε νὰ λέγουν, τί ξέρει καὶ τί μπορεῖ νὰ νοιώσῃ τὸ μικρὸ μυαλουδάκι του; .... "Ετσι λέμε ἐμεῖς οἱ μεγάλοι!! Καὶ ὁ μικρὸς μᾶς παρακολουθεῖ. Γράφει καὶ συνεχῶς ἀντιγράφει. ... Ἀπὸ τὴν ὁμιλία μας, ἀπὸ τὶς κινήσεις μας, ἀπὸ τὴν συμπεριφορά μας, ἀπὸ τὸ παράδειγμά μας, ἀπὸ τὶς πράξεις μας.

Ζητάει τὴν ἀγάπη μας, τὴ χαρά, τὴ συμπόνια μας, τὴν εὐγένεια καὶ τὴν καλωσύνη μας, τὴν προστασία μας ἀπὸ σωματικοὺς καὶ ἠθικοὺς κινδύνους. Δὲν λυτρώθηκε ἀπὸ τὰ βάσανα καὶ τὶς στερήσεις, ποὺ δοκιμάζει στὴν ἔνδυσι, στὴν ὑγιεινὴ διατροφή του, στὴ θεραπεία τῆς κλονισμένης ὑγείας του, στὴ ψυχαγωγία, στὴ μόρφωσί του καὶ στὴ διαπαιδαγώγησί του σὲ ψυχικὸ καὶ ἠθικὸ περιεχόμενο. Τὸ δέρνει ἀκόμη ἡ ἔλλειψις τῆς ὑγιεινῆς τροφῆς, ἡ ἀγωνία καὶ ὁ φόβος, ποὺ τόσο ἐκλόνισε τὰ περασμένα καὶ τώρα ἀκόμη ἐξακολουθεῖ νὰ κλονίζῃ τὸ νευρικό του σύστημα.

Ἐδῶ στὸν τόπο μας ὅλα τὰ δεινά, ποὺ περιτριγυρίζουν τὸ Ἑλληνόπουλο θὰ μετριάζονταν, ἂν τὸ περιβάλλον του στὰ σοβαρὰ ἐλάμβανε ὑπ' ὄψιν τὸ βαρὺ καὶ ἐπιβεβλημένον καθῆκον του πρὸς τὸ παιδί, τὸ Ἑλληνόπουλό μας, ποὺ δὲν εἶναι ἕνα δευτερεῦον πρόσωπον, δὲν εἶναι ἕνα εὐκολομεταχείριστο πρᾶγμα, ἀλλὰ πρωτεῦον πρόσωπον καὶ μιὰ ζωντανὴ ὕπαρξι μὲ δικά της διαφέροντα καὶ μὲ δικά της δικαιώματα. Μιὰ ὕπαρξις, ποὺ θὰ διαδεχθῇ ἐμᾶς τοὺς μεγάλους. Τὸ μέλλον ἀνήκει σ' αὐτὸ περισσότερον. Ἐμεῖς οἱ μεγάλοι, ἂν φιλοδοξοῦμε—καὶ πρέπει νὰ φιλοδοξοῦμε καὶ νὰ θεωροῦμε ὑποχρέωσί μας—τὸ παιδί, τὸ Ἑλληνόπουλό μας, νὰ εἶναι ὁ συνεχιστής, ὁ φορέας καὶ ὁ ἑρμηνευτὴς τῶν Ἰδανικῶν τοῦ Ἔθνους μας καὶ τοῦ ἑνὸς γένει ἐκπολιτιστικοῦ ἔργου μας, τῶν Θρησκευτικῶν καὶ Ἱστορικῶν παραδόσεων τῆς Φυλῆς μας, πρέπει νὰ καταβάλωμε συνεχῆ προσπάθεια τῆς καλλιτερεύσεως τῶν ὅρων τῆς διαβιώσεώς του, τῆς ἐπιμελημένης ἀνατροφῆς καὶ διαπαιδαγωγήσεως του. Μὲ μιὰ γενικὴ σταυροφορία πρέπει νὰ τοῦ ἐξασφαλίσωμε τὴν σωματικὴ εὐεξία καὶ τὴν Ἐθνικὴ καὶ Ἠθικο-θρησκευτικὴ διαπαιδαγώγησι. Ἐκεῖνοι, ποὺ ἔχουν, ἀπὸ τὸ περίσσευμά των καὶ ἐκεῖνοι, ποὺ δὲν ἔχουν, ἀπὸ τὸ ὑστέρημά των, πρέπει νὰ ἐνισχύσουν ὑλικὰ τὸ Ἑλληνόπουλό μας, πρέπει νὰ ἀπομακρύνουν ἀπ' αὐτὸ τοὺς σωματικοὺς κινδύνους. «Αἴ! σεῖς ὅπου σκορπίζετε τὰ πλούτη στὸν ἀέρα... Θυμηθῆτε, βοηθῆστε τὸ Ἑλληνόπουλο, ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα ὡς πέρα». Μὲ ἀφετηρία μας ἐξ ἄλλου τὴν καλλιέργεια, τὴν ἄσκησι καὶ τὸν ἐθισμὸ στὶς ἠθικὲς ἀρχὲς καὶ ἀξίες τῆς ζωῆς καὶ στὶς ἀρετὲς τῶν προγόνων μας, ἂς ἐπιδιώξωμε τὸν τελικὸν σκοπόν, τὴν μόρφωσιν ἠθικῶν καὶ σταθερῶν χαρακτήρων καὶ τὴν διάπλασιν Ἑλλήνων πολιτῶν χρησίμων καὶ διακρινομένων διὰ τὴν Ἐθνικὴν καὶ Χριστιανικὴν συνείδησι των καὶ διὰ τὴν συνεργατικὴ διάθεσι καὶ τὴν ἐκπολιτιστικὴ δράσι των. Μὲ τὴν ἀγάπη μας καὶ τὴν καλωσύνη, μὲ τὴν εὐγενικὴ συμπεριφορά μας τὴν ἄσκησι καὶ τὸν ἐθισμὸ θὰ ἐπιτύχωμε τὴν ψυχική, ἠθική, Θρησκευτική, Ἐθνική καὶ γενικὰ τὴν Ἑλληνοπρεπῆ καὶ ἀνθρωπιστικὴ μόρφωσί του.

Ἀνάγκη πρὸς τὴν κατεύθυνσι αὐτὴ νὰ κινηθοῦμε ὅλοι. Ἄτομα, ὀργανισμοί, ἐπιχειρήσεις, Κοινωνία, Ἐκκλησία, Πολιτεία, Οἰκογένεια, Σχολεῖον οἱ φίλοι τοῦ παιδιοῦ. Πρέπει νὰ σώσωμε τὸ παιδί, τὸ μέλλον τῆς ἐνδόξου Ἑλληνικῆς Φυλῆς. Πιὸ ἀποφασιστικὰ καὶ ἄμεσα πρέπει νὰ κινηθοῦμε διὰ τὸ Ἠπειρωτόπουλό μας καὶ διὰ τὸ Μακεδονόπουλό μας, ποὺ δοκιμάζει μαζὶ μὲ τὶς στερήσεις, μὲ τὴν ἀγωνία καὶ τὸν τρόμο, τὴν ἀπαγωγὴ καὶ τὸ ἐξευτελιστικό, ἀνθελληνικὸ καὶ ἐγκληματικὸ παιδομάζωμα τοῦ ξενοδούλου συμμοριτισμοῦ. Ἂς ἀπαντήσωμε στὸ ἀντεθνικὸ καὶ φρικιαστικὸ μεταχείρισμα τοῦ παιδιοῦ, τοῦ Ἑλληνόπουλου, ἀπ' τὸν ἀπάνθρωπο συμμοριτισμό, μὲ τὴν ταχύτητα, τὴν θέρμη, τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἁπλοχεριὰ καὶ τὴν πατριωτικὴ φλόγα, ποὺ ἀξίζουν τὸ παιδί, τὸ Ἑλληνόπουλό μας γενικά, τὸ Μακεδονόπουλό μας καὶ τὸ Ἠπειρωτόπουλό μας εἰδικώτερα.

12-3 1948

Χαρίλαος Βενιζέλος
Δημ)λος Β'. Σχολ. Κορίνθου

ΕΛΕΥΘΕΡΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟΣ ΚΩΔΙΞ

Ὑπὸ ΣΩΤ. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗ

Α'. Ἀνώτατον Συμβούλιον Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ προτείνει νὰ ἱδρυθῇ διὰ Συνταγματικῆς Διατάξεως Α.Σ.Δ.Υ. 1. «Προτάσεις νόμου σκοποῦσαι τὴν ὀργάνωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τὴν κατάστασιν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους... δὲν εἰσάγονται πρὸς συζήτησιν, ἂν δὲν συνοδεύωνται ὑπὸ γνωμοδοτήσεως Α. Σ.Δ.Υ.

2. Διὰ τὴν ἔκδοσιν κανονιστικῶν διαταγμάτων τοῦ αὐτοῦ περιεχομένου ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου...».

Τὸ Α.Σ.Δ.Υ. ἀποτελεῖ σοβαρὰν κατοχύρωσιν τῶν Δημοσίων. Ὑπαλλήλων. Ἡ συγκρότησίς του ἔχει ὡς ἑξῆς α') ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας. β') Δύο Σύμβουλοι τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας. γ') Δύο Σύμβουλοι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. δ') Δύο Νομικοὶ Σύμβουλοι τοῦ Κράτους. ε') Ἕνας Καθηγητὴς τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου. στ') Τρεῖς Γενικοὶ Διευθυνταὶ πολιτικῶν ὑπουργείων ***καὶ οὐδεὶς ἐκπαιδευτικός!***

Ἐπειδὴ οἱ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ ἀποτελοῦν τὸ 1)3 τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, καὶ ἡ φύσις τῆς ἐργασίας των εἶναι διάφορος τῆς τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων, δέον νὰ ἀντιπροσωπεύωνται εἰς τὸ Α.Σ.Δ.Υ. δι' ἐκπαιδευτικῶν.

Προτείνω, ὅπως ὁ ἑκάστοτε Καθηγητὴς τῆς Παιδαγωγικῆς καὶ Δ)τὴς Σπουδῶν τῶν μετεκπαιδευομένων ἐν Πανεπιστημίῳ Δημ)λων καὶ ὁ Δ)τὴς τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου Παιδείας, ὁστις ἀπαραιτήτως νὰ προέρχεται ἐκ Δημ)λων δέον νὰ εἶναι μέλη τοῦ Α.Σ.Δ.Υ.

Β'. Διαγωνισμὸν Βαθμὸς διοριζομένου.

«Οὐδεὶς διορίζεται δημόσιος ὑπάλληλος, ἂν μὴ ἐπιτύχῃ εἰς διαγωνισμόν...» Εἰς τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 14 ἀναγράφονται τὰ ἑξῆς: «Διαγωνισμὸς δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τὴν πλήρωσιν θέσεων καταλαμβανομένων κατόπιν ἐπιτυχοῦς ἀποφοιτήσεως ἐξ εἰδικῶν σχολῶν, προπαρασκευαζουσῶν δημοσίους ὑπαλλήλους ὡρισμένου κλάδου». Τοιαῦτοι σχολαὶ εἶναι καὶ αἱ Παιδαγωγικαὶ Ἀκαδημίαι καὶ συνεπῶς δὲν ἀπαιτεῖται διαγωνισμός.

Εἰς τὸ ἄρθρον 15 ἀναγράφονται τὰ ἑξῆς: «Ὁ διοριζόμενος εἰσάγεται εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν διὰ τοῦ τελευταίου βαθμοῦ τῆς οἰκείας βαθμολογικῆς κλίμακος,.

2. Αἱ κείμεναι διατάξεις, αἱ προβλέπουσαι τὴν δι' ἀνωτέρου βαθμοῦ εἴσοδον εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν καταργοῦνται πλὴν ἐκείνων, αἵτινες ἤθελον διατηρηθῇ ἐν ἰσχύϊ διὰ Β. διαταγμάτων ἐκδιδομένων ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος».

Ἡ Δ)σις τῆς Δ.Ο. δέον νὰ προλειάνῃ τὸ ἔδαφος καὶ νὰ φροντίσῃ νὰ ἐκδοθῇ ἐγκαίρως τὸ ὡς ἄνω Β. Δ. οὕτως ὥστε οἱ Δημ)λοι νὰ διορίζονται μὲ βαθμὸν γραμματέως Β' τάξεως.

Γ'. Κατηγορίαι

Διαβαθμίσεως προσωπικοῦ. Μετάταξις.

Αἱ θέσεις τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἀνήκουσιν εἰς τρεῖς κατηγορίας: Α'., Β'., Γ'.

1. Θέσεις τῆς Α'. κατηγορίας εἶναι ἐκεῖναι, δι' ἃς ὡς τυπικὸν προσόν διορισμοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀπαιτεῖται πτυχίον ἢ δίπλωμα ἡμεδαποῦ ἢ ἀλλοδαποῦ Πανεπιστημίου ἢ Πολυτεχνείου ἢ ἄλλης ἀνωτάτης ἢ ἀνωτέρας ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς σχολῆς.

2. Θέσεις τῆς Β'. κατηγορίας εἶναι ἐκεῖναι, δι' ἃς ὡς τυπικὸν προσόν διορισμοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀπαιτεῖται ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἄλλου ἰσοτίμου σχολείου ἢ ἄλλης μέσης ἢ κατωτέρας σχολῆς ἢ ὡρισμένη εἰδικότης ἢ ἐμπειρία.

3. . . . . .

4. Διὰ Β. διαταγμάτων ὁρίζεται τίνες τῶν προπαρασκευαστικῶν ἢ μετεκπαιδευτικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων σχολῶν ἢ σχολείων λογίζονται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ὡς ἀνώταται, ἀνώτεραι, μέσαι ἢ κατώτεραι. ("Αρθρον 42 ἐδάφια 1, 2 καὶ 4)

Κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 42 διὰ τὴν Β'. κατηγορίαν προαπαιτεῖται ἀπολυτήριον γυμνασίου ὡς τυπικὸν προσόν.

Τὸ πτυχίον τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας μὲ διετῆ φοίτησιν εἶναι ἂν ὄχι Ἀνωτάτης Σχολῆς, τοὐλάχιστον Ἀνωτέρας. Πάντως δὲν εἶναι ἰσότιμον τοῦ γυμνασιακοῦ ἀπολυτηρίου. Ἔτσι δὲ χαρακτηρίζεται καὶ εἰς τὸν ἱδρυτικὸν νόμον τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν.

Τὸ πτυχίον τοῦ διετοῦς κύκλου Παιδαγωγικῶν Σπουδῶν, ὡς καὶ τὸ πτυχίον τῆς διετοῦς Γεωργικῆς μετεκπαιδεύσεως ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης καὶ ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Γεωπονικῇ Σχολῇ Ἀθηνῶν εἶναι πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς. Ὡς τοιοῦτον δὲ ἔχει χαρακτηρισθῆ καὶ δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας. ("Ἴδε αἰτήσιν ἀκυρώσεως Παν. Νέζη ἄλλοτε δημ)λου καὶ νῦν Ἐπιθεωρητοῦ Δημοτικῶν Σχολείων καὶ τὴν ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας κατὰ τὸ ἔτος 1944).

Δέον νὰ ἐκδοθῇ κατόπιν ἐνεργειῶν τῆς Δ)σεως τῆς Δ.Ο. Β. Δ)γμα δι' οὗ νὰ ὁρίζεται ὅτι τὸ πτυχίον τοῦ Δημ)λου εἶναι ἀνωτέρας σχολῆς καὶ τὸ πτυχίον τῶν ἐπὶ διετίαν μετεκπαιδευθέντων δημ)λων πρὸς παρακολούθησιν διετοῦς κύκλου παιδαγωγικῶν ἢ γεωπονικῶν μαθημάτων εἶναι ἀνωτάτης σχολῆς καὶ ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν Α'. κατηγορίαν.

Εἰς τὸ 1 ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 80 ἀναγράφονται τὰ ἑξῆς: «Μετάταξις ὑπαλλήλου εἰς κενὴν ὁμοιόβαθρον θέσιν ἑτέρου κλάδου τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργηθῇ δι' ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσιακὰς ἀνάγκας, ἐφ' ὅσον ὁ μετασσόμενος ἔχει τὰ προσόντα διὰ τὴν κατάληψιν τῆς εἰς ἣν μετάσσεται σέσεως».

Δέον νὰ καταβληθῶσι ἐνέργειαι ὑπὸ τῆς Δ)σεως τῆς Δ.Ο. ἵνα τροποποιηθῇ τὸ ὡς ἄνω ἄρθρον εἰς τὴν Βουλὴν καὶ προστεθῇ ἡ ἑξῆς διάταξις.

«2. Αἱ κεναὶ ἢ κενούμεναι θέσεις τῆς Διευθύνσεως τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ Γραφείου τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας πληροῦνται διὰ μετατάξεως ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἐκ Δημ)λων κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου».

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ (*)

ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΚΩ

Ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ προσκάλεσε μιὰ ἡμέρα σὲ τραπέζι καμιὰ ἑξηνταριὰ παιδιὰ φτωχά, μικρὰ ἀγόρια καὶ μικρὰ κορίτσια. Πέρνοντας θέση μεταξύ τους τοὺς ἀπηύθυνε τὰ λόγια, ποὺ θὰ διαβάσετε πάρα κάτω. Φυλάξτε αὐτὰ τὰ λόγια μέσα στὴν καρδιά σας, γιατί προφέροντας αὐτὰ ὁ μεγάλος ποιητὴς ἐνοοῦσε ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς Γαλλίας.

«Εἶστε μικρά, εἶστε εὔθυμα, παίζετε, εἶναι ἡ εὐτυχὴς ἡλικία. Αἱ λοιπόν, θέλετε—δὲ λέω νὰ εἶστε πάντοτε εὐτυχεῖς, θὰ ἰδῆτε ἀργότερα πὼς αὐτὸ δὲν εἶναι εὔκολο—ἀλλὰ θέλετε νὰ μὴν εἶστε πάντοτε δυστυχισμένοι; Δὲν χρειάζονται γι' αὐτὸ παρὰ μόνον δυὸ πράγματα, δυὸ πράγματα πολὺ ἁπλά, νὰ ἀγαπᾶτε καὶ νὰ ἐργάζεσθε.

Ἀγαπᾶτε πολὺ ἐκείνους, ποὺ σᾶς ἀγαποῦν. Ἀγαπᾶτε σήμερα τοὺς γονεῖς σας, ἀγαπᾶτε τὴ μητέρα σας. Αὐτὸ θὰ σᾶς διδάξῃ μαλακὰ μαλακὰ ν' ἀγαπᾶτε τὴν πατρίδα σας, ν' ἀγαπᾶτε τὴ μητέρα ὅλων μας.

Καὶ ἔπειτα νὰ ἐργάζεσθε. Πρὸς τὸ παρὸν ἐργάζεσθε, γιὰ νὰ μάθετε γράμματα, νὰ γίνετε ἄνθρωποι καλοί.—Καὶ ὅταν ἐργάζεσθε καλὰ καὶ εἶναι εὐχαριστημένοι οἱ δασκάλοι σας, δὲν εἶστε πιὸ εὔθυμοι καὶ πιὸ ἐνεργητικοί; Δὲν παίζετε μὲ μεγαλύτερη διάθεση; Πάντοτε ἔτσι γίνεται. Ἐργάζεσθε καὶ θὰ ἔχετε τὴ συνείδησή σας ἱκανοποιημένη.

Καὶ ὅταν ἡ συνείδηση εἶναι ἱκανοποιημένη καὶ ἡ καρδία εἶναι εὐχαριστημένη, δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ εἶναι κανεὶς τέλεια δυστυχής.

Γιὰ τὴ στιγμή, ἀγαπητοὶ μικροί μου προσκαλεμένοι, ἂς μὴ σκεπτόμαστε ἄλλο παρὰ πὼς νὰ χαροῦμε, ποὺ εἴμαστε μαζὶ καὶ τιμήσατε, σᾶς παρακαλῶ, τὸ πρόγευμά μου· μὲ ὅλη σας τὴν δρεξη. Ἐπιθυμῶ νὰ εἶστε τόσο εὐχαριστημένοι, ποὺ βρίσκεσθε μαζί μου, ὅσο ἐγὼ εἶμαι εὐτυχὴς ποὺ βρίσκουμε μαζί σας».

Μετάφρασις ἀπὸ τὸ Γαλλικὸ
Πάνου Δ. Παγωπούλου
τέως ἐπιθ)τοῦ Δημ. σχολείων

(*) Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. διδάσκαλοι νὰ τὸ διαβάσουν αὐτὸ στοὺς μαθητάς καὶ νὰ τοὺς κάνουν μικρὴ ἀνάπτυξη.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἔθν. Βόλλογον Γρεβενῶν. Γνωρίσατέ μας παρακαλοῦμεν ὀνομαστικῶς συναδέλφους μὴ λαμβάνοντας Δ.Β. Ἀποστέλλεται κανονικῶς βάσει τῆς καταστάσεως τοῦ Συλλόγου σας. Ἐνεγράφη συνδρομητὴς ὁ Γεωρ. Μπιζάκης.

Κωνστ. Ἠλιόπουλον Δημ)λον, Βέρροιαν. Ὁ Α.Κ.Ν. 951/46 ἀποτελεῖ ὑπόθεσιν κατ' οὐσίαν ἄνευ ἀντικειμένου, ἡ δὲ περὶ αὐτὸν κίνησις ὑμῶν δημιουργεῖ ἐντύπωσιν ὅτι πρόκειται περὶ προσωπικοῦ ζητήματος.

Τὴν ἐν τῇ ἐπιστολῇ σας φράσιν. «Ἡ μήπως καὶ οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Διοίκησιν τῆς Ὁμοσπονδίας κατὰ σύμπτωσιν ἔχουν τέκνα «εὐεργετούμενα» ἀπὸ τὸν προσωπικὸν αὐτὸν Νόμον»;—Παραδίδομεν εἰς τὴν κρίσιν τῶν συναδέλφων καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ συλλόγου σας. Πάντως σᾶς πληροφορεῖμεν ὅτι δὲν ἔχομεν τέκνα εὐεργετούμενα... ἀπὸ τὸν... προσωπικὸν αὐτὸν. Νόμον.

Πέτρον Στούπην Δημ)λον, Βοδίτσαν Ζαγορίου. Ἐφ' ὅσον ἐστρατεύθητε πρὸ τῆς ἀποκτήσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως δὲν δύνασθε ν' ἀναγνωρίσητε τὴν στρατ. ὑπηρεσίαν σας.

Ἀντ. Λοΐζον, Χίον. Αἱ προσκάθειαί σας εἶναι ἐπαινεταί. Ἀποδεῖξεις ἀποστέλλονται

Θωμᾶν Ζαμαράν, Παρόχθιον—Βοῖου. Δὲν ἀποστέλλεται τὸ Δ.Β. διότι δὲν διαλαμβάνεσθε εἰς τὴν κατάσταση τοῦ Συλλόγου.

Ε. Καμπιτάκην, Ρούστικα. Ἐ[illegible] τῆς ὑποθέσεω; τὴν ὁποίαν θίγετε ε[illegible] τὴν 1-4-48 ἐπιστολήν σας ἐνεργήσαμ[illegible] ὅ,τι ἦτο δυνατόν.

Ἑλλένην Θωμαΐδου, Κάτω Π[illegible]

◎ ◎ ◎ ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ◎ ◎ ◎

ροῖα Συντικῆς. Θὰ λάβετε σύνταξιν 155.000. Μέρισμα 64240 καὶ ἐφάπαξ 4.000.000

Βασιλ. Παπαστεφάνου, Δημ)σαν Ἔδεσσαν. Σύνταξιν 185.000, Μέρισμα 78.000 καὶ Ἐφάπαξ 5.000.000.

Ἐμ. Ἀποστολάκην, Καστέλλι—Κρήτης. Ὁ Νόμος ἀπαιτεῖ διετίαν. Μὲ βαθμὸν Τμημ. Α΄. θὰ λάβετε: Σύνταξιν 280.000 Μέρισμα 113280 καὶ ἐφάπαξ 7.580.000. Μὲ βαθμὸ Δ)ντοῦ Β΄. Σύνταξιν 328.000 Μέρισμα 127840 καὶ Ἐφάπαξ 8.150.000.

Παν. Παπαευστρατίου, Μόρια—Μυτιλήνης. Σύνταξιν 247.500, Μέρισμα 93,450 καὶ Ἐφάπαξ 5.940.000.

Π. Χ. Α. Σύνταξιν 150.000 Μέρισμα 57.120 καὶ ἐφάπαξ 4.430.000. Πάντων τῶν ἀνωτέρω τὸ ποσὸν μερίσματος αὐξάνεται κατά τι λόγῳ τριετιῶν καὶ λόγῳ γάμου.

Ἐνισχύσατε τὸ Δ. Βῆμα τὸ ἐπίσημον ὄργανόν μας

Ἰωάν. Δύνον, Χόσεψιν—Ἄρτης. Ἡ προαγωγή σας ἐκοινοποιήθη πρὸ πολλοῦ.

Χαρ. Ἀναγνωστόπουλον, Γραντσέϊνα—Ἠλείας Ἔχετε δίκαιον ἐνηργήσαμεν ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθημεν, ἐγράψαμεν εἰς προηγούμενο Δ.Β.

Ἰωάννην Κουτσαυτάκην, Δημ)λον Β΄. Χανίων. Ἡ προαγωγή σας ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 87/1948 Φ.Ε.Κ.

Σύλλογον Ἐθνικοφρόνων δημ)λων καὶ νηπ)γῶν Θεσσαλονίκης. Ἐπὶ τοῦ ὑπομνήματός σας τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 73 φ. τοῦ Δ. Β. διὰ τὴν ἐκπαιδευτικὴν ἀποκέντρωσιν Βορείου Ἑλλάδος συμφωνοῦμεν κατ' ἀρχὴν ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ ἰδέα τῆς ἑνιαίας διοικήσεως καὶ συνολικῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν ζητημάτων δὲν πρέπει νὰ θυσιασθῇ εἰς τὴν ἀποκεντρωτικὴν γραμμήν, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ἐπιτυχὴς συγκερασμὸς τούτων ὥστε τὰ τοπικὰ ζητήματα νὰ ἐπιλύωνται ταχέως καὶ δεόντως καὶ ἀποκεντρωτικῶς χωρὶς πάλιν τὰ γενικὰ τοιαῦτα νὰ ἐκπίπτουν εἰς τοπικὰ καὶ δευτερευούσης σημασίας.

Ἐπειδὴ τὸ ζήτημα εἶναι σοβαρώτατον, διανύομεν δὲ τὴν τελευταίαν περίοδον τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ ἔτους, ἡ Διοίκησις τῆς Δ.Ο. ἀποφεύγει νὰ λάβῃ θέσιν ἐντονωτέρας ὑποστηρίξεως φρονοῦσα ὅτι ἁρμοδία νὰ ἀποφασίσῃ σχετικῶς εἶναι ἡ προσκληθεῖσα ἤδη Κ΄. Γενικὴ Συνέλευσις.

Δ΄. Σύλλογον Ἀθηνῶν. Ἐπιστώθητε καὶ δι' ἑτέρου ποσοῦ 800.000. δρ.

Νέα ἐμβάσματα.

Σύλλογος Ναυπακτίας	500.000
Σύλ. Ἐθν. Κιλκὶς	120.000
Σύλ. Βερροίας	390.000
Σύλ. Τριφυλλίας	221.000
Σύλ. Σιντικῆς	200.000
Σύλ. Χίου	400.000
Διδ. Ἕνωσις Σάμου	700.000
Σύλ. Χανίων	500.000
Σύλ. Σερρῶν	400.000

Ἐπιθ)τὴς Δημ. σχολ. Μεραμβέλλου διὰ τὴν ἀγορὰν δέκα σωμ. Πρακτ. 98 400

Σταῦρον Γεροντογιάννην. Ἡ λέξις ἥτις σᾶς ἐνέβαλεν δεδικαιολογημένως εἰς τὰς ἃς ἐξεθέσατε σκέψεις, ἀποτελεῖ τὸν τυπικὸν ὅρον τοῦ τίτλου τοῦ Συλλόγου, ὁπόθεν καὶ παρελήφθη ὑφ' ἡμῶν, φρονοῦμεν δὲ ὅτι ἡ παράθεσίς της δὲν ἀντιδιαστέλλει ἀντίθετον ἔννοιαν. Εἶναι ἁπλῶς τυπικὸς τίτλος.

Ἀντώνιον Παπαγεωργίου Τρίκαλα. Περίπτωσίς σας δὲν τίθεται ὡς ἄμεσος ἐπιδίωξις, καθότι δὲν εἶναι ἐξησφαλισμένη ἡ πρόσκλησις τῶν ἐπιτυχόντων ἵνα ἀσχοληθῶμεν δι' εἰσαγωγὴν ἐπιλαχόντων.

Πρόεδρον Συλλόγου Ναυπακτίας. Διορισμοὶ ὑπηρετῶν κωλύονται ὑπὸ τοῦ γενικοῦ μέτρου ἀναστολῆς διορισμῶν Δημ. ὑπαλλήλων.

Εἰρήνην Σταυριδάκη καὶ Ἐλπινίκην Σταματάκη Ρέθυμνον. Δύο μόνον ἔτη ἀναγνωρίζονται εἰς τὸ διπλάσιον.

ΑΣ ΚΡΙΝΗ Ο ΚΛΑΔΟΣ

Πρᾶξις 15η

Ἐν Ἀθήναις σήμερον, 20 Ἀπριλίου 1948 τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Β΄ Συλλόγου, συνελθὸν εἰς συνεδρίασιν ἐξ ἀφορμῆς ἀνακριβοῦς σημειώματος, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 72 «Διδασκαλικὸν Βῆμα» τῆς 10 4-48 καὶ μετὰ γενομένην συζήτησιν διαπιστώνει ὁμοφώνως τὰ ἀκόλουθα. Ἡ Διοίκησις τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας — κάθε Διοίκησις — εἶναι εὔκολον, ὅταν θέλῃ καὶ νὰ συκοφαντῇ καὶ νὰ ψευδολογῇ καὶ νὰ ρυπαίνῃ ἁγνὰς προθέσεις καὶ νὰ ἀγνοῇ τὴν πραγματικότητα καὶ νὰ διαστρεβλώνῃ τὰ γεγονότα καὶ νὰ συσκοτίζῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ γενικῶς νὰ κατηφορίζῃ ἀχαλίνωτα πρὸς τὸν εὔκολον δρόμον τῆς μικροπρεπείας καὶ τῆς εὐκόλου... Σαντσείου Νίκης. Ἀρκεῖ ἐπαναλαμβάνομεν νὰ τὸ θέλῃ καὶ ἀρκεῖ νὰ ἀγνοῇ ἢ νὰ ἀποξενωθῇ ἀπὸ τὸν σοβαρὸν προορισμόν της, προτιμῶσα νὰ πολιτεύεται κατ' ἐπιταγὴν τῆς δυσκολονοήτου μικροπολιτικῆς καὶ τῶν μικροσυμφερόντων της. Καὶ τῆς εἶναι εὔκολος ἡ τοιαύτη συκοφαντικὴ πολιτική, διότι ἔχει εἰς χεῖρας της ἕνα δημοσιογραφικὸν ὄργανον. Τώρα ἐὰν τὸ ὄργανον αὐτὸ δὲν εἶναι ἰδικόν της, δὲν σημαίνει. Ἐὰν τοῦτο ἐκδίδεται μὲ τὸν ὀβολὸν τῶν ἰδίων συκοφαντουμένων καὶ αὐτὸ δὲν σημαίνει. Καὶ ἐὰν τὸ ὄργανον αὐτὸ ἔχῃ κάποιον ἄλλον προορισμὸν ὑψηλότερον ἀπὸ τὴν συστηματικὴν συκοφαντίαν, ἀπρεπεῖς καταχωρήσεις καὶ αὐτοδιαφήμισιν καὶ αὐτὸ δὲν ἔχει σημασίαν. Ἀρκεῖ ὅτι τὸ ἔχει εἰς χεῖρας της καὶ δύναται νὰ τὸ ἐκμεταλλεύεται.

Τὴν ἀρχὴν ταύτην αὐστηρῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως τηροῦσα ἡ σημερινὴ Διοίκησις τῆς Δ. Ὁμοσπονδίας καὶ ἀπὸ τὴν μικροπολιτικὴν—δι' ἣν καυχᾶται ἑκάστοτε—μὴ ἀπομακρυνομένη, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ ἐπιχειρήσῃ νὰ διαβάλῃ εἰς τὸ σύνολον τοῦ κλάδου ἕνα Σύλλογον, ὅπως ὁ ἡμέτερος, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει οὔτε ὀλιγωτέραν ἀντίληψιν τῶν καθηκόντων του, οὔτε μικροτέραν ἐπίγνωσιν τῶν δικαιωμάτων του, ἀπὸ ὅσην ἔχουν εὐτυχῶς δεκάδες πολλαὶ συναδέλφων συλλόγων, οἱ ὁποῖοι ἀδυνατοῦν νὰ διεισδύσουν εἰς τὴν μεγαλόπνουν πολιτικήν της καὶ δὲν εἶναι ἀρεστοὶ εἰς αὐτήν, διότι ἐργαζόμενοι θετικά, ἁπτὰ καὶ συνειδητά, κάμνουν εἰς αὐτὴν αἰσθητὴν τὴν ὕπαρξίν των καὶ καθίστανται ἀνεπιθύμητοι καὶ ἐνοχλητικοί.

Καὶ — ἀντιρρήσεως μὴ ὑπαρχούσης καὶ τῆς τακτικῆς τῆς μικροπολιτικῆς εὐλαβῶς τηρουμένης — ἡ Διοίκησις ἐξετόξευσεν κατὰ τοῦ Συλλόγου μας τὴν ἀόριστον — τρόπον ἀρκετὰ ἀρεστὸν καὶ προσφιλῆ εἰς αὐτὴν ὡς διεπιστώθη μέχρι τοῦδε—μομφὴν τῆς προσπαθείας ἐκ μέρους ἡμῶν διαιρέσεως τοῦ κλάδου.

Καὶ ἡ μὲν Διοίκησις τῆς Δ. Ὁμοσπονδίας εἴμεθα βέβαιοι ὅτι γνωρίζει καλῶς, ὅτι ὁ Σύλλογός μας ὄχι μόνον δὲν ἐπιδιώκει τὴν διάσπασιν τοῦ κλάδου, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀποτελεῖ παράδειγμα μιμήσεως καὶ ἐγγύησιν μαζὺ μὲ τοὺς ὑγιῶς σκεπτομένους — ἐν τῷ συνόλῳ των σχεδὸν —Συλλόγους, σταθερωτέρας, θετικωτέρας καὶ καρποφορωτέρας προσπαθείας πρὸς ἐξυπηρέτησιν καὶ τῶν σκοπῶν καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ κλάδου, Ἀλλ' εἶναι ἐπίσης βεβαία ἡ Διοίκησις, ὅτι καὶ ἡμεῖς γνωρίζομεν, ὅτι τὸ πυροτέχνημα τῆς διασπάσεως, τὸ ὁποῖον συχνὰ προβάλει δὲν ἐξαπατᾷ, οὔτε παρασύρει πλέον. Ὁ κλάδος δὲν πρόκειται νὰ διασπασθῇ, ὅσον καὶ ἂν τὸ ἐπιδιώξῃ ἡ Διοίκησις. Διοικήσεις θὰ ἀλλάξουν πολλές, ἀλλὰ ὁ κλάδος θὰ εἶναι ἑνιαῖος πάντοτε καὶ γεμᾶτος πίστιν πρὸς μίαν καλυτέραν αὔριον.

Συγκεκριμένως τὸ Δ. Συμβούλιον διαπιστώνει τὰ κάτωθι:

1) Ἐκ τῆς ἀνακριβείας τοῦ σημειώματος προκύπτει ἀβιάστως, ὅτι πρόθεσις τῶν συνταξάντων τοῦτο ἦτο νὰ μειώσουν τὴν ἠθικὴν ὑπόστασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου.

2) Ἀποφεύγομεν νὰ χαρακτηρίσωμεν τὴν πρᾶξιν ταύτην, ἀρκούμενοι εἰς διαπίστωσιν, ὅτι παρομοίου τύπου δημοσιεύματα ἔχουν θέσιν εἰς ἔντυπα οὐδεμίαν σχέσιν ἔχοντα μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν.

3) Βεβαιοῦντες κατὰ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον τὴν ἀνακρίβειαν τῶν καταγγελλομένων, δηλοῦμεν ὅτι οὐδὲν ἔντυπον ἢ χειρόγραφον τῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου καθαπτόμενον τῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας ἀπεστάλη πρὸς οἱονδήποτε εἴτε σύλλογον εἴτε ἄτομον.

4) Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω προκαλεῖται ἡ Ὁμοσπονδία νὰ ἀποδείξῃ τὸ βάσιμον τῶν ὑπ' αὐτῆς καταγγελθέντων.

5) Μὲ πόνον προερχόμεθα εἰς τὴν ἀπόφασιν, ἵνα καταγγείλωμεν ἐνώπιον τοῦ κλάδου τὴν Διοίκησιν τῆς Ὁμοσπονδίας, ὡς ἀγωνιζομένην τοὺς προσωπικούς της ἀγῶνας, ἐν δυσαρμονίᾳ πρὸς ἀρχὰς ἀπαρασαλεύτους.

Ἡμεῖς ἀποκηρύσσοντες τὴν συκοφαντίαν καὶ τὴν ὕβριν, δηλοῦμεν ὅτι θὰ φανῶμεν συνεπεῖς πρὸς τὴν πίστιν μας αὐτήν.

6) Οὐδέποτε ἡ Διοίκησις τοῦ Συλλόγου ἐνήργησε διασπαστικῶς. Ἀντιθέτως, χάριν τῆς ἑνιαίας ἐμφανίσεως τοῦ κλάδου, παρ' ὅτι πιστεύομεν ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς Ὁμοσπονδίας, ὡς αὐτὴ καὶ ἀπὸ τοῦ Διδ)κοῦ Βήματος ἐμφανίζεται, δὲν εἶναι ἐκείνη τὴν ὁποίαν οἱ καιροὶ ἀπαιτοῦν, ἠρκέσθημεν εἰς τὸ νὰ καταστήσωμεν γνωστὰς τὰς ἐπιφυλάξεις μας μόνον εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ δὲν ἐνεφανίσαμεν ταύτας δημοσίᾳ.

7) Οὐδέποτε ἐπεχειρήσαμεν νὰ ὑποκαταστήσωμεν τὴν Ὁμοσπονδίαν. Ἀντιθέτως ὑπεδείξαμεν τὴν ἀνάγκην τοῦ συναγερμοῦ τοῦ κλάδου μὲ ὁδηγὸν καὶ προβαδίζουσαν τὴν Ὁμοσπονδίαν. Ἐζητήσαμεν ὅπως ἡ Ὁμοσπονδία, καλοῦσα περὶ ἑαυτὴν τὰς δυνάμεις τοῦ κλάδου καὶ αἰρομένη εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων, δικαιώσῃ τὰς ἐλπίδας τῆς φυλῆς καὶ ἐμφανίσῃ τὸν κλάδον ἀγωνιζόμενον τὸν ὀρθὸν καὶ γενναῖον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἀγῶνα.

Ἐκ τοῦ ἀναμφισβητήτου τούτου γεγονότος πιστοῦται κατὰ τρόπον ἀκαταμάχητον, ὅτι ἡμεῖς ὠνειρεύθημεν καὶ ἠθελήσαμεν τὴν Διοίκησιν λαμπρὰν καὶ καταλαμβάνουσαν τὴν πρώτην γραμμὴν εἰς τοὺς σημερινοὺς ἀγῶνας.

Πῶς ἐπὶ τῶν ὑποδείξεών μας ἐνήργησεν ἡ Ὁμοσπονδία δὲν εἶναι τοῦ παρόντος.

8) Ἐὰν ἡ Ὁμοσπονδία μᾶς ἐγκαλῇ, διότι διεμαρτυρήθημεν πρῶτοι διὰ τὸ παιδομάζωμα, μὴ ἀναμένοντες ταύτην βραδέως κινουμένην, εἴμεθα πρόθυμοι νὰ δεχθῶμεν τὴν καταδίκην τοῦ κλάδου, ὄχι διότι πρῶτοι διεμαρτυρήθημεν, ἀλλὰ διότι τόσον καθυστερήσαμεν ἀναμένοντες ἐν ὁλόκληρον δεκαήμερον τὴν Διοίκησιν νὰ λάβῃ, ἣν τῆς ἐπεβάλλετο θέσιν.

9) Ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας καλοῦσα τοὺς συλλόγους ἵνα λάβουν ἔναντι ἡμῶν θέσιν ἀμυνομένων, χωρὶς νὰ κατηγορῇ συγκεκριμένον τι, ἀναγνωρίζομεν ὅτι ἐμφανίζει ἀριστοτεχνικὴν δεξιότητα πολεμικῆς δεξιῶν δημοκόπων.

10) Ἐὰν τυχὸν μέλη τινὰ τῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου, ὡς ἄτομα ἐπέκριναν τὴν πολιτικὴν τῆς Διοικήσεως τοῦτο οὔτε τι τὸ ἀνήθικον εἶναι, οὔτε παρέχει τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν νὰ ὁμιλῇ περὶ ἐνεργειῶν τῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου.

11) Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν πλάτει σχετικὴν συζήτησιν κατὰ τὴν Κ΄ Συνέλευσιν τοῦ κλάδου, συνιστῶμεν εἰς τὴν Διοίκησιν νὰ ἔχῃ ὀλίγην ὑπομονὴν μέχρι τῆς ἐλεύσεως τῆς εὐλογημένης ἐκείνης ὥρας.

12) Παρακαλεῖται ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας ὅπως δώσῃ τὰς δεούσας ἐντολὰς διὰ τὴν καταχώρησιν τῆς παρούσης εἰς τὰς στήλας τοῦ Διδασκαλικοῦ Βήματος, μὴ ἀποφεύγουσα τὴν κατὰ μέτωπον καὶ ἀνοικτὴν συζήτησιν, ὅπως ἔπραξε μὲ τὰς διαφόρους ἀποστελλομένας δημοσιεύσεις μας, τὰς ὁποίας συστηματικῶς δὲν καταχωρεῖ.

Ἐφ' ᾧ συνετάχθη ἡ παροῦσα καὶ ὑπογράφεται ὡς ἕπεται.

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. Σαντῖνος — ***Θ. Ἀντωνόπουλος***

Τὰ Μέλη
Γ. Λογάνης Χρ. Πιπερίδης Β. Παπαευθυμίου Ἀθ. Μαλούχου Θ. Χρυσοχοΐδου.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΔΗΜ)ΛΩΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Κύριοι Συνάδελφοι,

Κατόπιν τῆς ἐπελθούσης συνεννοήσεως κατὰ τὴν συγκέντρωσιν τῆς 19-2-1948 πάντων τῶν Δημοδιδασκάλων τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Πόλεως Κερκύρας καὶ τῶν Προαστείων αὐτῆς, καθ' ἣν ὁ κ. Ζαχ. Κωτσίκης Πρόεδρος τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας τῆς Ἑλλάδος, ὁμιλήσας περὶ τῆς θέσεως πάντων τῶν ἀφορώντων τὸν Κλάδον γενικῶν ζητημάτων, ἐτόνισεν ὅτι ὄχι μόνον λόγοι Ἐπαγγελματικοὶ ἀλλὰ καὶ Ἐθνικοὶ τοιοῦτοι, ἐπιβάλλουσι τὴν συνδιαλλαγήν, τὴν Ἑνότητα καὶ τὴν ἐγγραφὴν πάντων τῶν Δημοδιδασκάλων τῆς Ἑλλάδος τόσον εἰς τοὺς Περιφερειακοὺς Συλλόγους των ὅσον καὶ εἰς τὴν Διδασκαλικὴν Ὁμοσπονδίαν. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου τῶν Δημοδιδασκάλων Κερκύρας εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφασισθέντων κατὰ τήν, ὡς ἄνω συγκέντρωσιν,

Προσκαλεῖ

Πάντας τοὺς κ. κ. Δημοδιδασκάλους, ἀμφοτέρων τῶν φύλων τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Περιφερείας Κερκύρας, τοὺς ἐγγεγραμμένους μέχρι τοῦδε, ὡς Μέλη τοῦ Συνδέσμου καὶ τοὺς ἐγγραφησομένους μέχρι τῆς 7-5-48, εἰς Ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν κατὰ τὴν 8ην Μαΐου 1948 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐν τῷ Διδακτηρίῳ τοῦ Β΄ Δημοτικοῦ Σχολείου Κερκύρας.

Θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἔσονται τὰ ἑξῆς:

1) Ἀνακοινώσεις Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2) Ὀργάνωσις τοῦ Συνδέσμου καὶ ἰδίᾳ τῶν Τμημάτων τῆς Ὑπαίθρου κατὰ τὰ ἄρθρα 21 καὶ 22 τοῦ Καταστατικοῦ.

3) Καθορισμὸς εἰσφορᾶς τῶν Μελῶν πρὸς τὸν Σύνδεσμον.

4) Ἀπολογισμὸς 1947—1948 καὶ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ πάσης εὐθύνης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

καὶ 5) Ἐκλογὴ Νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου (5 Τακτικῶν Μελῶν καὶ 5 Ἀναπληρωματικῶν Μελῶν).

Ἐν περιπτώσει μὴ ἀπαρτίας ἡ Γεν. Συνέλευσις ἐπαναληφθήσεται κατὰ τὴν 9ην Μαΐου 1948, ἡμέραν Κυριακήν, εἰς τὸν ἴδιον τόπον, τὴν ἰδίαν ὥραν καὶ μὲ τὰ αὐτὰ θέματα, ὁπότε αὕτη θὰ εἶναι ἔγκυρος μὲ τὰ παρόντα Μέλη ὁσαδήποτε καὶ ἂν ὦσι ταῦτα.

Δικαίωμα ψήφου (ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι) θὰ ἔχωσι πάντες οἱ μέλλοντες νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς πρὸς τὸν Σύνδεσμον οἰκονομικάς των ὑποχρεώσεις μέχρι τῆς προτεραίας τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἤτοι τῆς 7-5-7948.

Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος — Ἡ Γραμματεὺς
Σπυρ. Ζηνιάτης — ***Ἀνδρον. Δαλιάνη***

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ Δ΄ ΕΚΠ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Κατάθεσις ἐπ' ὀνόματι τῆς Α. Μεγαλειότητος τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης δραχμῶν 2.170.000 (δύο ἑκατομμυρίων ἑκατὸν ἑβδομήκοντα χιλιάδων ὑπὲρ τῆς προστασίας τοῦ παιδιοῦ (παιδοφυλάγματος).
Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἀπριλίου 1948.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΜΕΡΙΜΝΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΣΛΑΒΟΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

Ἐκ τῆς προαιρετικῆς εἰσφορᾶς τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων πρὸς ὑποβοήθησιν τῶν θυμάτων τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας διέθεσε 3 ἑκ. δρχ. διὰ τὴν χήραν τοῦ ὑπὸ τῶν ἀναρχικῶν φονευθέντος τὴν 11 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. κατὰ τὴν ἐπιδρομὴν τῶν Καλαβρύτων καθηγητοῦ τῶν μαθηματικῶν Ἠλία Νικολούλια καὶ 2 ἑκ. δρχ. διὰ τὸ δεκατέτραετὲς ὀρφανὸν τῆς ἐν Φθιώτιδι κρεουργηθείσης ὑπὸ τῶν συμμοριτῶν διδασκαλίσσης Ἠλιοπούλου.

ΔΙΚΑΙΩΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΕΛΛΑΣ

Οἱ πτυχιοῦχοι τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου Βελλᾶς οἱ διορισθέντες προσωρινοὶ δημοδιδάσκαλοι εἰς Δημόσιον Δημοτικὸν Σχολεῖον δυνάμει τοῦ Α.Ν. 432|45 (Φ.Ε.Κ. 168) καὶ τοῦ Α.Ν. 763|46 (Φ.Ε.Κ. 317) ὡς προϋπηρετήσαντες εἰς κοινοτικὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα τῆς Βορείου Ἠπείρου ἀπὸ τοῦ προσωρινοῦ διορισμοῦ των ἐξομοιοῦνται πρὸς πτυχιούχους δημοδιδασκάλους διαβαθμιζομένους συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 615|45 περὶ διαβαθμίσεως τῶν λειτουργῶν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως διὰ τὴν βαθμολογικὴν ἐξέλιξίν των ὑπολογιζομένου τοῦ χρόνου τῆς ἐν Βορείῳ Ἠπείρῳ προϋπηρεσίας των διὰ τὴν κατὰ τὰ ἄνω διαβάθμισιν καὶ προαγωγήν των.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΟΥ W.O.T.P.

Ὁ Παγκόσμιος Ὀργανισμὸς Ἐκπαιδευτικῶν Λειτουργῶν ὁρίζει τὸ δεύτερον τακτικὸν συνέδριόν του διὰ τὴν 23—29 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἐν Λονδίνῳ καὶ καλεῖ τὴν Διδασκαλικὴν Ὁμοσπονδίαν Ἑλλάδος ὅπως ὁρίσῃ τὸν ἀντιπρόσωπόν της τὸ ταχύτερον.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Ἀνθυπολοχαγὸς συλληφθεὶς ἀπὸ τοὺς συμμορίτας καὶ ἀποδράσας πρό τινος ἀφηγεῖται πολὺ ἐνδιαφέοντα πράγματα διὰ τὸ πρόγραμμα ποὺ ἐφαρμόζουν οἱ καθηγηταὶ καὶ παιδαγωγοὶ τοῦ Μάρκου διὰ τὸν ἐκπολιτισμὸν τῶν ἀπαγομένων ἀπὸ τὰς ἀγροτικὰς περιοχὰς Ἑλληνίδων. Πρωΐ: ἀντιθρησκευτικὸν μάθημα, ὁκλασκία, ἀσκήσεις μάχης. Ἀπόγευμα: λασκρατικὰ ἄσματα, πολιτικὴ καθοδήγησις εἰς τὰ: βασικὰς ἀρχὰς τοῦ Μαρξισμοῦ. Βράδυ: Φδξτρότ, ταγκὸ καὶ βᾶλς μέχρι τῆς 11ης νυκτερινῆς. «Ὁ χορός, λέγει ὁ ἀφηγούμενος, εἶναι ἀπολύτως ὑποχρεωτικὸς καὶ οἱ πλέον προηγμένοι ἐκ τῶν συναγωνιστῶν ἐκτελοῦν προθύμως τὰ καθήκοντα τῶν χοροδιδασκάλων». Οἱ καθηγηταὶ τοῦ Μάρκου, ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν γεωργικὴν μεταρρύθμισιν, φροντίζουν νὰ διδάξουν εἰς τοὺς καθυστερημένους χωρικοὺς τὸ σύστημα τῆς συνδυασμένης καλλιεργείας πατατῶν, ἀραβοσίτου, Μαρξισμοῦ καὶ ταγκό. Περιττὸν νὰ σημειωθῇ ὅτι ἀνεπίδεκτοι μαθήσεως στέλλονται εἰς τὸν ἄλλον κόσμον πρὸς μετεκπαίδευσιν.

(Ἐφ. Καθημερινή)

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα ἡ Διοίκησις τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλλάδος εὔχεται ἐξ ὅλης ψυχῆς εἰς τοὺς συναδέλφους ἔτη πολλὰ καὶ εὐτυχῆ καὶ σύντομον ἀπαλλαγὴν τῆς προσφιλοῦς μας Πατρίδος ἀπὸ τὸ φρικτὸν της σημερινὸν δράμα.

ΠΟΙΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΘΑ ΠΕΡΙΕΧΗ Η ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΩΝ Δ. Υ. ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΟΜΙΜΟΦΡΟΣΥΝΗΝ

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κατήρτισεν ἀπόφασιν καθορίζουσαν τὸν τύπον τῆς ὑπευθύνου δηλώσεως, τὴν ὁποίαν θὰ ὑπογράψουν ὅλοι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι πρὸς διαπίστωσιν τῆς νομιμοφροσύνης των. Τοῦ μέτρου ἐξαιροῦνται μόνον, ὡς ἐδήλωσεν ὁ κ. Λαδᾶς, οἱ ἀεροπαγῖται, οἱ σύμβουλοι Ἐπικρατείας, τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου καὶ τοῦ νομικοῦ συμβουλίου τοῦ Κράτους.

Ὁ ὑπάλληλος θὰ ἀπαντήσῃ εἰς ὡρισμένον ἐρωτηματολόγιον καὶ θὰ προβῇ ταυτοχρόνως εἰς ὑπεύθυνον δήλωσιν ὅτι τὰ ἀναφερόμενα παρ' αὐτοῦ εἶναι ἀκριβῆ.

Τὰ τιθέμενα ἐρωτήματα εἶναι τὰ ἑξῆς: 1) Ἐὰν ἦτο ἐγγεγραμμένος εἰς τὸ Ἐάμ, Ἐπόν, καὶ ἐὰν ὑπηρέτησεν εἰς τὸν Ἐλάς. 2) Ἐὰν συμμετέσχεν εἰς τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα καὶ ποία ὑπῆρξεν ἡ δρᾶσίς του. 3) Ἐὰν ἐδιώχθη δι' ὡρισμένα ἀδικήματα ἐμπίπτοντα εἰς τὰ σχετικὰ ψηφίσματα περὶ μέτρων τάξεως. 4) Ἐὰν μετέσχεν εἰς Ἐπιτροπὰς ἐράνων ὑπὲρ τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τῶν λοιπῶν ἀναρχικῶν ὀργανώσεων. 5) Ἐὰν καὶ ὁπωσδήποτε ἀπεσύρθη ἀπὸ τυχὸν ἀντεθνικὴν δρᾶσιν τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν καὶ 6) Ἐὰν ἀποκηρύσσῃ τὴν ἀνταρσίαν καὶ συντάσσεται μὲ τὸ λοιπὸν ἀγωνιζόμενον κατὰ τοῦ συμμοριτισμοῦ ἔθνος.

ΠΑΡΑΤΑΣΙΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἐδάφιον 6 τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ Α. Ν. 2180|1940 καὶ τὰς λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν περιστάσεων ἀνωμάλους συγκοινωνιακὰς συνθήκας.

Ἀ π ο φ α σ ί ζ ο μ ε ν.

Ὁρίζομεν προθεσμίαν ἐκδικάσεως ὑπὸ τῶν Ἀνωτέρων Ἐποπτικῶν Συμβουλίων Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως κατὰ τῶν προτάσεων περὶ μεταθέσεων δημ|λων τῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως μέχρι τέλους Ἀπριλίου ἐ. ἔ. καὶ παρατείνομεν τὰς ὑπὸ τῶν ἐδαφίων 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ Α. Ν. 2180|1940 καθοριζομένας προθεσμίας δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῶν σχετικῶν περὶ μεταθέσεως πράξεων διὰ μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφ. 3 μέχρι τῆς 31 Μαΐου ἐ. ἔ. διὰ δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφ. 4 μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου ἐ. ἔ. διὰ δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφ. μέχρι 31 Ἰουλίου ἐ. ἔ.

Ὁ Ὑπουργὸς

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ

Ὁ καταρτισμὸς τῶν πινάκων μεταθετέων λειτουργῶν στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν περιφέειαν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, Θεσσαλονίκην, Πάτρας, Ἰωάννινα, Ἡράκλειον καὶ Κέρκυραν θὰ γίνῃ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4153|1929 ἄρθρου 8 ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Α.Ν. 592|1987 καὶ τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Α. Ν. 1297|1938 καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 874|1946 (Φ.Ε.Κ. 23|29-1-46) Α.Ν.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 72 φ. τοῦ Δ.Β. ἐδημοσιεύθη σχόλιον ἀναφερόμενον καὶ εἰς τὸν Σύλλογον Κονίτσης. Ζητοῦμεν συγγνώμην ἀπὸ τοὺς συναδέλφους Κονίτσης τοὺς ὁποίους ἄλλως τε δικαιώνει καὶ ὁ δημοσιευόμενος πίναξ τῆς Α' σελίδος τοῦ ἀνωτέρω φύλλου.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Οἱ μαθηταὶ καὶ διδ|λοι τοῦ 22ου Δημ. Σχολείου Καισαριανῆς Δης Περιφ. ἐπεσκέφθησαν τὴν παιδούπολιν Καισαριανῆς καὶ διένειμαν δῶρα εἰς τὰ ἀνταρτόπληκτα παιδιά.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου Φλωρίνης διὰ τηλεγραφήματός της ἀποδοκιμάζει τὴν προσπάθειαν ἀκρωτηριασμοῦ τῆς Λαϊκῆς Παιδείας.

—Συγκαλεῖται τὴν 8ην Μαΐου Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου Κερκύρας.

—Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς ΑΔΕΔΥ προσεκάλεσε τὰς Διοικήσεις τῶν Καταναλωτικῶν Συνεταιρισμῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων, προκειμένου νὰ συζητήσῃ μετ' αὐτῶν τρόπους καλλιτέρας ἐξυπηρετήσεως τῶν Δ.Υ. συμφρόντων διὰ τῶν συνεταιρισμῶν.

—Ὁ διδασκαλικὸς Σύλλογος Γρεβενῶν διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ παιδομαζώματος.

—Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 60|7-3-48 Φ. Ε.Κ. τεῦχος Α'. δημοσιεύεται. τὸ ἱστορικὸν διάγγελμα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τῇ ἐπισήμῳ κυρώσει τῆς προσαρτήσεως τῆς δωδεκανήσου.

—Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 67|13-3-48 Φ. Ε.Κ. (Τ.Α) δημοσιεύεται διάταγμα περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ προστασίας τοῦ ἀπόρου ἐργαζομένου παιδιοῦ διατάξεων.

—Ἐδημοσιεύθη Ν.Δ. (Ἀριθ. 75| 29 4 48 Φ.Ε.Κ. νοῦχος Α'.) περὶ κυρώσεως πράξεων Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπιβολῆς εἰδικῆς μηνιαίας εἰδικῆς εἰσφορᾶς ὑπὲρ τῶν μαχομένων ἐπὶ τῶν κατόχων ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως.

Διὰ τοῦ Δ)τος προβλέπεται ἡ φορολόγησις τῶν ἀνωτέρω ὀχημάτων μὲ ποσὸν δραχ. 200.000 μέχρι 800.000 μηνιαίως.

—Ἐπίσης ἐδημοσιεύθη Ν. Δ. (Ἀριθ. 77|30-3-48 Φ.Ε.Κ. τεῦχος Α'.) περὶ φορολογίας τῶν κερδῶν τῶν μηχανοκινήτων πλοίων.

ΕΚΛΟΓΗ ΔΗΜ)ΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ Δ. Σ. ΤΟΥ Τ.Π.Δ.Υ.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς ΑΔΕΔΥ τῆς 24-4-48 ἐξελέγησαν ὡς ἐκπρόσωποι τῶν Δ. Υ. εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων οἱ κ.κ. Κωτσίκης καὶ Ἀναστασᾶτος ἐκπρόσωποι τῆς Ὁμοσπονδίας Οἰκονομικῶν Ὑπαλλήλων.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Οἱ ὑπερεκατὸν πεντήκοντα διδάσκαλοι Νομοῦ Ρεθύμνης μετέχοντες τοῦ Παιδαγωγικοῦ Συνεδρίου τῆς 18-4 1948 ἐν Ρεθύμνῃ, ἐκφράζουν τὸν ἀποτροπιασμόν των διὰ τὴν οὐλλῆψιν καὶ ἐκπατρισμὸν Ἑλληνοπαίδων παρὰ τῶν Σλαυοκομμουνιστῶν συμμοριτῶν.

Μετέχουν ὁλοψύχως τῆς Πανελληνίου Ἐθνικῆς διαμαρτυρίας πρὸς πεπολιτισμένον κόσμον καὶ ζητοῦν τὴν ἐπέμβασίν του διὰ τὴν κατάπαυσιν τοῦ βαρβάρου καὶ ὀλεθρίου διὰ τὴν ψυχήν μας συστήματος.

Οἱ Διδάσκαλοι
Νομοῦ Ρεθύμνης - Κρήτης

ΤΟ ΑΝΤΙΤΙΜΟΝ ΤΩΝ ΠΑΛΤΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀναστέλλεται ἐπὶ τρίμηνον ἡ εἴσπραξις τῶν δόσεων τοῦ ἀντιτίμου τῶν χορηγηθέντων παλτῶν εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους. Ἡ ἰσχὺς τοῦ μέτρου ἀρχίζει ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου.

ΟΙ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΟΦΥΛΑΓΜΑ

Ἀποσπῶμεν ἀπὸ πρακτικὸν συγκεντρώσεως δημ|λων Λέσβου τὰ κάτωθι.

. . . . . .

α) Νὰ διαμαρτυρηθοῦν ἐντόνως διὰ τὸ διαπραττόμενον ὄργιον εἰς βάρος τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν μορφὴν ἀπαγωγῶν νεανίδων πρὸς ἀκατονομάστους σκοπούς, παιδιῶν, διὰ νὰ ὑπονομεύσουν τὸ Ἑλληνικὸν Γένος τοῦ ὁποίου διακαῶς ἐπιθυμοῦν τὴν ἐξαφάνισιν, δολοφονιῶν, λεηλασιῶν καὶ διαρπαγῶν παντὸς χρησίμου εἴδους, ὥστε νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἐξαθλίωσιν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τὴν κάμψιν τοῦ ἠθικοῦ του.

β) Θέτουν τὴν δραστηριότητά των, τὰς γνώσεις των καὶ τὰ πενιχρὰ οἰκονομικά των μέσα εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Πολιτείας, ἵνα ἐξασφαλισθῇ ἡ διαβίωσις καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῆς σωματικῆς, ψυχικῆς καὶ ἠθικῆς ὑγείας τῶν μεταφερομένων παιδιῶν διὰ νὰ προφυλαχθοῦν ἀπὸ τὸ *Παιδομάζωμα*.

Πρὸς τοῦτο δηλοῦν ὅτι: «Ἐὰν ἐπιχειρήσῃ ἡ ἀντίληψις νὰ φιλοξενηθοῦν παιδιὰ παρ' οἰκογενείαις, ἀναλαμβάνουν νὰ συντηρήσουν 150 παρέχοντες τὰ χρειώδη καὶ φερόμενοι ὡς πρὸς τὰ ἴδια των τέκνα.

Τέλος ἀποφασίζουν νὰ ὑποβάλουν τὸ παρὸν Πρακτικὸν πρὸς τὴν Σὴν Κυβέρνησιν, τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας, τὸν κ. Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως Β'. Περιφερείας, τὸν κ. Νομάρχην, πρὸς τὸν ὁποῖον δηλοῦν ὅτι προθύμως θὰ συνεισφέρουν τὴν πεῖραν καὶ τὰς γνώσεις των διὰ τὴν καλυτέραν διαβίωσιν τῶν παιδιῶν θυμάτων τῆς Κομμουνιστικῆς θηριωδίας. Τέλος ὑποβάλλουν τὸ παρὸν πρὸς τὴν διδασκαλικὴν Ὁμοσπονδίαν, διὰ τὴν κατάλληλον ὅπου δεῖ χρησιμοποίησιν καὶ τὸν ἐγχώριον τύπον «Δημοκράτης» «Λαϊκή», «Στέμα».

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 29ῃ Μαρτίου 1948

Ἐξ ὀνόματος τοῦ Συνεδρίου

Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ — Ὁ Πρόεδρος
Ι. Τουρνᾶς — τοῦ Συλλόγου
Ἀν. Παπανδρέου — *Ἀπ. Σαλβαρᾶς*